

Mødedokument

A8-0205/2016

13.6.2016

BETÆNKNING

om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser
(2015/2340(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører for udtalelse: Barbara Lochbihler

Ordførere for udtalelse (*):

Bodil Valero, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre
Anliggender

Catherine Bearder, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

(*) Procedure med associerede udvalg - forretningsordenens artikel 54

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BØRGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER(*)	26
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING(*)	36
UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED	40
RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	46

(*) Procedure med associerede udvalg - forretningsordenens artikel 54

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser (2015/2340(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedstraktater,
- der henviser til FN-konventionen om børns rettigheder,
- der henviser til den valgfri protokol til FN-konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi,
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (2000) og protokollerne hertil, navnlig protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn (2000) og protokollen om bekæmpelse af smugling af migranter til lands, ad søvejen og ad luftvejen (2000),
- der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder (1990),
- der henviser til det arbejde, der udføres af internationale menneskerettighedsmekanismer, herunder FN's særlige rapportør om menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn, og andre relevante særlige FN-rapportører, den universelle regelmæssige gennemgang og det arbejde, der udføres af FN's menneskerettighedsorganer,
- der henviser til rapporten fra FN's særlige rapportør om menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn (2014),
- der henviser til den globale rapport om menneskehandel (2014) fra FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse,
- der henviser til FN's model til lovgivning mod menneskehandel, der har til formål at bistå landene med at revidere og ændre gældende lovgivning og vedtage ny lovgivning til bekæmpelse af menneskehandel (2009),
- der henviser til de anbefalede principper og retningslinjer om menneskerettigheder og menneskehandel, som blev forelagt for Det Økonomiske og Sociale Råd som et addendum til rapporten fra FN's højkommissær for menneskerettigheder (UNHCHR) (E/2002/68/Add. 1),
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, der gennemfører FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning (Protect, Respect and Remedy),
- der henviser til FN's grundlæggende principper om retten til effektive retsmidler for ofre

for menneskehandel,

- der henviser til UNICEF's retningslinjer for beskyttelse af børn, der er ofre for menneskehandel,
- der henviser til ILO's konvention om tvangsarbejde fra 1930 (nr. 29), protokol fra 2014 til konventionen om tvangsarbejde fra 1930, konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde fra 1957 (nr. 105) og henstilling om tvangsarbejde (supplerende foranstaltninger) fra 2014 (nr. 203),
- der henviser til konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse fra 1973 (nr. 138) og konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde fra 1999 (nr. 182),
- der henviser til ILO's konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere fra 2011 (nr. 189),
- der henviser til ILO's rapport med titlen "Profits and Poverty: The Economics of Forced Labour" (2014);
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention, den europæiske socialpakt og EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 5,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler,
- der henviser til det indsatsorienterede dokument om styrkelse af EU's eksterne dimension inden for bekæmpelse af menneskehandel (2009) og de to gennemførelsesrapporter hertil (2011 og 2012),
- der henviser til EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016),
- der henviser til midtvejsrapporten om gennemførelsen af EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (COM(2014)0635),
- der henviser til det arbejde, der udføres af EU's koordinator for bekæmpelse af menneskehandel,
- der henviser til EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati (2015-2019),
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2014 og Den Europæiske Unions politik på

området¹,

- der henviser til rammerne for EU's aktiviteter vedrørende ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status som led i EU's eksterne forbindelser 2016-2020,
- der henviser til Europols situationsrapport fra februar 2016 med titlen "Trafficking in human beings in the EU" (Menneskehandel i EU);
- der henviser til den samlede strategi for migration og mobilitet (SSMM),
- der henviser til den europæiske dagsorden for migration af 13. maj 2015,
- der henviser til handlingsplanen fra november 2015 fra topmødet i Valetta,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel fra 2005,
- der henviser til den seneste almindelige beretning om de aktiviteter, som Ekspertgruppen til Bekæmpelse af Menneskehandel (Greta) har gennemført, hvori der redegøres for gennemførelsen af Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel (2014),
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af handel med menneskelige organer, der har været åben for undertegnelse siden marts 2015,
- der henviser til Europarådets konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og menneskelig værdighed i forbindelse med anvendelse af biologi og lægevidenskab: konventionen om menneskerettigheder og biomedicin;
- der henviser til Istanbul-erklæringen om handel med organer og organturisme (2008),
- der henviser til OSCE's vejledende principper om menneskerettigheder i forbindelse med hjemsendelse af ofre for menneskehandel (2014),
- der henviser til betænkning fra den mellemstatslige Finansielle Aktionsgruppe (FATF) (2011),
- der henviser til Haag-konventionen om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner,
- der henviser til aktivitetsrapporten fra Den Internationale Organisation for Migration (IOM) om bekæmpelse af menneskehandel og bistand til sårbare migranter (2012),
- der henviser til IOM's rapport om håndtering af problemet med menneskehandel og udnyttelse i krisetider (2015),
- der henviser til ASEAN's konvention om bekæmpelse af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn (2015),

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0470.

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0205/2016),
- A. der henviser til, at menneskehandel, som er en del af den organiserede kriminalitet, udgør en af de værste former for menneskerettighedskrænkelser, fordi den reducerer mennesker til handelsvarer og påfører ofrene varig skade med hensyn til værdighed, integritet og rettigheder og berører hele familier og samfund, samtidig med at den bevidst misbruger mennesker i sårbare situationer såsom fattigdom eller isolation;
- B. der henviser til, at FN (i Palermoprotokollen) definerer menneskehandel som det at rekruttere, transportere eller overføre en person, holde en person skjult eller modtage en person ved brug af magt eller trusler om magtanvendelse eller anden form for tvang, bortførelse, bedrageri eller misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ydelse eller modtagelse af betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har myndighed over en anden person, med det formål at udnytte vedkommende; der henviser til, at udnyttelse som minimum omfatter tvangsprostitution af andre eller andre former for seksuel eller reproduktiv udnyttelse, tvangsarbejde eller tvangstjenester, slaveri eller slavelignende praksis, herunder børneslaveri med henblik på rekruttering af børnesoldater, trældom eller fjernelse af organer; der henviser til, at dette er en modbydelig praksis, navnlig når børn er genstand for den værste form for udnyttelse af mennesker;
- C. der henviser til, at termen "salg af børn" i artikel 2, litra a) i den valgfri protokol til FN's konvention om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi defineres som "enhver handling eller transaktion, hvormed et barn overdrages af en person eller persongruppe til en anden mod betaling eller andet vederlag";
- D. der henviser til, at ifølge den globale rapport om menneskehandel (2014) fra FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC) er 70% procent af de påviste ofre kvinder og piger; der henviser til, at kvinder udgør 70% af de påviste ofre for seksuel udnyttelse, hvilket svarer til 53% af de påviste former for udnyttelse globalt, og der henviser til, at mænd udgør 83% af de påviste ofre for tvangsarbejde, hvilket svarer til 40% af de påviste former for udnyttelse globalt;
- E. der henviser til, at komplekse og indbyrdes forbundne faktorer såsom systematisk og strukturel forskelsbehandling, menneskerettighedskrænkelser, fattigdom, ulighed, korruption, voldelige konflikter, beslaglæggelse af jord, manglende uddannelse, arbejdsløshed og dysfunktionelle ordninger for arbejdskraftsmigration gør mennesker mere sårbare over for udnyttelse og misbrug, fordi de står tilbage med indskrænkede valgmuligheder og ressourcer; der henviser til, at det i EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016) anføres, at vold mod kvinder er en grundlæggende årsag til menneskehandel;
- F. der henviser til, at menneskehandel er en kønsspecifik forbrydelse; der henviser til, at kvinder og børn også udgør en vigtig procentdel af ofrene for andre former for

menneskehandel, såsom tvungen udnyttelse inden for hus-og omsorgsarbejde, produktion, fødevarer, rengøring og andre sektorer;

- G. der henviser til, at menneskehandel er en af de mest indbringende organiserede kriminelle aktiviteter i verden foruden handel med ulovlig narkotika og våben; der henviser til, at den ulovlige årlige fortjeneste på tvangsarbejde, herunder via hvidvaskning af penge, i henhold til ILO's seneste skøn er på ca. 150 milliarder US\$, hvor 90% af ofrene skønnes at blive udnyttet i den private økonomi og to tredjedele af fortjenesten stammer fra kommerciel seksuel udnyttelse, hvilket gør det til den mest lukrative form for udnyttelse;
- H. der henviser til, at menneskehandel skal forstås med udgangspunkt både i efterspørgsel og fortjeneste, eftersom udnyttelsen af kvinder til især seksuelle ydelser fremmes af efterspørgslen efter sådanne ydelser og den fortjeneste, der opnås;
- I. der henviser til, at utilstrækkelig gennemførelse af de retlige rammer på området for menneskehandel på nationalt plan og manglen på tilsvarende retlige rammer i tredjelande udgør en af de vigtigste hindringer for bekæmpelsen af menneskehandel;
- J. der henviser til, at adgangen til domstolsprøvelse for ofre for menneskehandel går fra blot at være problematisk til at være noget, som størstedelen af verdens befolkning er afskåret fra; der henviser til, at det i mange lande er under én procent af disse forbrydelser, der fører til en vellykket retsforfølgning; der henviser til, at korrupsion og manglende kapacitet fortsat er et stort problem for politi og retsvæsen i mange lande;
- K. der henviser til, at udbredelsen af internetadgang over hele verden ifølge Europol i stigende grad sætter den ulovlige handel i stand til at vokse i onlinemiljøet; der henviser til, at dette fremmer nye former for rekruttering og udnyttelse af ofre;
- L. der henviser til, at der er en forbindelse mellem handel med migranter og menneskehandel; der henviser til, at netværk af menneskesmuglere bl.a. benytter internettet til at reklamere for deres tjenesteydelser til potentielle migranter;
- M. der henviser til, at menneskehandel og menneskesmugling beklageligvis ikke er et forbigående fænomen og måske endda vil øges i de kommende år, fordi konfliktområder, repressive styre eller håbløse økonomiske situationer overalt i verden skaber grobund for menneskehandlers og menneskesmugleres kriminalitet;
- N. der henviser til, at irregulære migrationsstrømme øger risikoen for menneskehandel, idet irregulære migranter – i kraft af, at de er sårbare og lever skjult – i særlig grad risikerer at blive udsat for menneskehandel; der henviser til, at blandt disse migranter er uledsagede mindreårige – som udgør en stor del af de migranter, der ankommer til Europa – en målgruppe for menneskehandlernetværk;
- O. der henviser til, at menneskehandel er et regionalt og globalt problem, som ikke altid kun kan bekæmpes på nationalt plan;
- P. der henviser til, at 35,8 millioner mennesker ifølge det seneste globale slaveriindeks skønnes at være fanget i moderne slaveri på verdensplan, hvilket betyder, at menneskehandel er af endemisk karakter og berører alle dele af verden;

- Q. der henviser til, at hidtidige og nye tendenser inden for menneskehandel antager forskellige former og varierer meget regionerne imellem såvel som internt i delregioner;
- R. der henviser til, at menneskehandel ikke er et fænomen, der begrænser sig til lande, der betragtes som mindre udviklede, men også, i mere skjult form, findes i udviklede lande;
- S. der henviser til, at Asien-Stillehavsregionen ifølge ILO tegner sig for 56 % af det anslåede antal ofre for tvangsarbejde globalt, herunder seksuel udnyttelse, som udgør langt den største andel på verdensplan;
- T. der henviser til, at anslået 300 000 børn er involveret i væbnede konflikter rundt om i verden; der henviser til, at Afrika er det kontinent i verden, hvor handel med børn med henblik på udnyttelse af børnene som børnesoldater er mest udbredt;
- U. der henviser til, at 95 % af de registrerede ofre i Nordafrika og Mellemøsten er voksne mennesker; der henviser til, at lande i Mellemøsten primært er bestemmelseslande for vandrende arbejdstagere, hvor det såkaldte Kafala-sponsorsystem knytter arbejdstagerne til en bestemt arbejdsgiver og skaber betingelser for, at arbejdskraften kan misbruges og udnyttes, hvilket undertiden udgør egentligt tvangsarbejde;
- V. der henviser til, at seksuel udnyttelse er hovedårsagen til de indberettede tilfælde af menneskehandel i EU's østlige nabolande; der henviser til, at systematisk diskrimination og racisme har ført til, at romaernes samfund - herunder både mænd og kvinder - af forskellige årsager er særligt sårbare over for menneskehandel;
- W. der henviser til, at de seks lande med størst forekomst af moderne slaveri (en term, der associeres med menneskeslaveri) først og fremmest findes i Latinamerika (Haiti, Surinam, Guyana, Mexico, Colombia og Peru)¹,
- X. der henviser til, at samarbejde mellem medlemsstaterne, Europol og oprindelses- og transitlandene for ofre for menneskehandel er et centralt redskab i bekæmpelsen af netværk af menneskesmuglere;
- Y. der henviser til, at EU har udpeget en række prioriterede lande og regioner med det formål yderligere at styrke og strømline samarbejdet med dem om bekæmpelse af menneskehandel;
- Z. der henviser til, at Kommissionen i 2010 udnævnte en koordinator for bekæmpelse af menneskehandel for at forbedre koordinationen og sammenhængen mellem EU's institutioner, EU's agenturer, medlemsstaterne, lande uden for EU og internationale aktører;

Globale tendenser inden for menneskehandel

1. fordømmer og afviser udtrykkeligt menneskehandelen, der udgør en voksende industri baseret på menneskelig lidelse, og som berører alle samfund og økonomier på en gennemgribende og varig måde;
2. understreger den kendsgerning, at menneskehandel er en moderne form for slaveri og en

¹ Det globale slaveriindeks fra 2014.

alvorlig forbrydelse, der udgør en af de værste former for menneskerettighedskrænkelser, som ikke kan accepteres i samfund, der er baseret på respekt for menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder; mener endvidere, at menneskehandel skal forstås ud fra et holistisk synspunkt, hvormed der ikke kun sættes fokus på seksuel udnyttelse, men også på tvangsarbejde, organhandel, tvangstiggeri, tvangsægteskaber, børnesoldater og handel med spædbørn;

3. minder om, at menneskehandel er en international forbrydelse af global karakter, og at alle foranstaltninger til bekæmpelse heraf bør tage hensyn til de tilgrundliggende årsager og globale tendenser; understreger i denne forbindelse betydningen af en konsekvent tilgang til de interne og eksterne dimensioner ved EU's politikker til bekæmpelse af menneskehandel;
4. erkender, at menneskehandel som organiseret forbrydelse foregår både på tværs af ydre grænser og inden for de indre grænser, hvilket kræver solide interne love mod menneskehandel samt samarbejde mellem landene;
5. beklager dybt, at der i mange lande verden over fortsat mangler passende lovgivning til at kriminalisere og bekæmpe menneskehandel effektivt;
6. beklager yderligere den store kløft mellem den eksisterende lovgivning og gennemførelsen af den, herunder dels den begrænsede eller ikke eksisterende adgang til domstolsprøvelse for ofre og dels den manglende retsforfølgning af gerningsmænd;
7. beklager navnlig den kendsgerning, at antallet af ofre, der er identificeret, fortsat ligger langt under det anslåede antal af personer, der er ofre for menneskehandel, og at det fortsat kun er ekstremt få sager, der indbringes for domstolene; er fortsat dybt bekymret over, at et stort antal ofre for menneskehandel overlades til sig selv uden passende støtte, beskyttelse eller foranstaltninger, der tager sigte på at rette op på krænkelser af deres grundlæggende rettigheder;
8. minder om, at ofre for menneskehandel ofte er "usynlige mennesker" i det land, hvor de udnyttes, at de står over for vanskeligheder på grund af kultur- og sprogforskelle, og at alt dette gør det endnu mere vanskeligt for dem at anmelde de forbrydelser, som de er offer for; kritiserer den kendsgerning, at disse vanskeligheder er endnu større for sårbare kategorier af ofre såsom kvinder og børn;
9. understreger, at efterspørgslen efter seksuelle ydelser i industrilandene driver menneskehandelen fra udviklingslandene og bringer mennesker i en sårbar position, især kvinder og piger; opfordrer medlemsstaterne til at kriminalisere bevidst anvendelse af tjenesteydelser fra et offer for menneskehandel;
10. minder om, at internationalt organiserede grupper transporterer ofre - enten i hemmelighed eller med billigelse fra ofrene, som føres bag lyset med falske løfter - til mere velstående områder, især til sexhandel, og her står de europæiske lande øverst på listen, idet der her findes mere velhavende kunder;
11. fordømmer den kendsgerning, at mere end 10 000 uledsagede flygtninge- og migrantbørn er forsvundet i Europa ifølge en presseerklæring fra Europols stabschef; henleder EU's og medlemsstaternes opmærksomhed på den kendsgerning, at mange af

disse børn er blevet tvunget ind i sexhandelsnetværk, tiggeri, det ulovlige og lukrative marked for organtransplantation eller slavehandel;

12. understreger, at det er nødvendigt at foretage en kritisk sondring mellem begreberne menneskehandel og smugling af migranter; der henviser til, at smugling også indgår i kriminelle netværks og den organiserede forbrydelses aktiviteter og kan føre til en situation med menneskehandel, men fremhæver imidlertid, at de to begreber kræver forskellige retlige og praktiske modforanstaltninger og omfatter forskellige statslige forpligtelser; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstaterne til at uddanne personale med ansvar for at modtage og identificere migranter/asylansøgere, under anvendelse af specifikke opmærksomhedsskærpene programmer, der fokuserer på korrekt skelnen mellem menneskesmugling og menneskehandel, navnlig med hensyn til identifikation og beskyttelse af børn, der er ofre for menneskehandel, og uledsagede børn, der risikerer at blive det;
13. minder om, at migranter har givet samtykke til smuglingen, som ender, når de ankommer til deres bestemmelsessted, i modsætning til ofre for menneskehandel, der udnyttes ved hjælp af tvang, bedrag eller misbrug uden mulighed for samtykke; understreger den kendsgerning, at der også kan være et indbyrdes samspil mellem de to, på grund af risikoen for, at kriminelle grupper, som smugler flygtninge og andre migranter ind i EU, kan tvinge dem til udnyttelse som ofre for menneskehandel, navnlig uledsagede mindreårige og kvinder, der rejser alene; opfordrer indtrængende medlemsstaternes kompetente myndigheder til at være opmærksom på denne overlapning inden for rammerne af deres politimæssige og retlige samarbejde og retshåndhævende virksomhed;
14. bemærker, at internettet og de sociale netværk i stigende grad anvendes af kriminelle netværk til at rekruttere og udnytte ofre; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til i deres bestræbelser på at bekæmpe menneskehandel at investere tilstrækkeligt i teknologi og ekspertise til at påvise, spore og bekæmpe kriminelle netværks misbrug af internettet både til rekruttering af ofre og til at tilbyde tjenester, der har til formål at udnytte ofre;
15. anerkender informations- og kommunikationsteknologiernes vigtighed og betydning i forbindelse med menneskehandel, og at den teknologi, som anvendes til at lette rekruttering og udnyttelse af ofrene, ligeledes kan bruges som et redskab til at forebygge menneskehandel; er af den opfattelse, at mere forskning bør fokusere på informations- og kommunikationsteknologiernes rolle i forbindelse med menneskehandel;
16. opfordrer Kommissionen til at evaluere anvendelsen af internettet i forbindelse med menneskehandel, især med hensyn til seksuel udnyttelse på nettet; kræver, at Europol styrker bekæmpelsen af ulovlig onlinehandel inden for rammerne af EU IRU (europæisk enhed for indberetning af internetindhold) med henblik på at afsløre, indberette og fjerne onlinemateriale om menneskehandel;
17. anmoder Kommissionen om at tilpasse sit samarbejde med tredjelande for at tage hensyn til den nye udvikling af handel via internettet; opfordrer Kommissionen og Europol til at overveje mulighederne for samarbejde mellem de europæiske organer til bekæmpelse af cyberkriminalitet (især inden for rammerne af Europol) og organer i

trejdelande; anmoder om, at Kommissionen også overvejer alle nyttige former for samarbejde med internetudbydere med henblik på afsløring og bekæmpelse af onlineindhold vedrørende ulovlig handel; anmoder Kommissionen om at holde Parlamentet behørigt orienteret;

Økonomien i menneskehandelen

18. fordømmer det forhold, at menneskehandel er en yderst lukrativ forretning, og at udbyttet fra denne kriminelle aktivitet i vid udstrækning pumpes tilbage i den globale økonomi og det finansielle system; fordømmer den kendsgerning, at de mest strukturerede og magtfulde internationale kriminelle organisationer er involveret i menneskehandel og har skabt et reelt internationalt og forgrenet kriminelt netværk; opfordrer alle stater og relevante aktører, der har engageret sig på dette område til at sigte mod at ændre menneskehandel fra en aktivitet med lav risiko og stor fortjeneste til en med høj risiko og lav fortjeneste;
19. er af den opfattelse, at finansiel efterforskning, som sporer, beslaglægger og inddriver aktiver, der hidrører fra kriminelle aktiviteter, samt foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge spiller en afgørende rolle i bekæmpelsen af menneskehandel; minder om, at der er behov for flere data og en stærkere fokusering på hvidvaskning af penge; beklager den kendsgerning, at anvendelsen af foranstaltninger til indsamling, analyse og udveksling af finansielle oplysninger med henblik på at støtte strafferetlig efterforskning af menneskehandel fortsat er begrænset og ofte skaber vanskeligheder med hensyn til fuldt ud at integrere strafferetlig efterforskning af tilfælde af menneskehandel; opfordrer EU og dets medlemsstater til at styrke samarbejde, koordination og udveksling af information med tredjelande for at lokalisere og beslaglægge udbyttet fra sådanne kriminelle aktiviteter; opfordrer til, at konfiskerede aktiver anvendes til at støtte og kompensere ofre for menneskehandel;
20. opfordrer regeringerne til at udvise rettidig omhu med hensyn til at bekæmpe korruption, som bidrager til menneskehandel, og til at finde frem til og standse den offentlige sektors involvering i eller medvirken til menneskehandel, bl.a. ved at sikre, at personer, der arbejder i den offentlige sektor, er uddannet i at identificere sådanne tilfælde og råder over interne retningslinjer til at hjælpe sig med at behandle mistænkelige tilfælde;
21. minder om, at rekrutteringsrelateret misbrug synes at forekomme i mange lande og regioner over hele verden, og bemærker, at ligegyldigt hvor denne form for misbrug forekommer, er den tæt knyttet til menneskehandel, enten ved at rekrutteringsbureauer er direkte involveret i menneskehandel via vildledende eller tvangsbetonet rekrutteringspraksis, eller ved at der skabes forudsætninger for udnyttelse, idet der kræves store rekrutteringsgebyrer, hvorved især migranter og lavtuddannede arbejdstagere gøres økonomisk sårbare eller afhængige;
22. opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge samarbejdet med tredjelande for at undersøge alle faser i menneskehandelen, herunder rekrutteringsfasen, forbedre udvekslingen af oplysninger og iværksætte proaktive foranstaltninger, (finansiel) efterforskning og retsforfølgning; opfordrer alle stater til at forbedre tilsynet med og reguleringen af rekrutteringsbureauer;

23. finder, at der ikke kan være noget gyldigt samtykke i en situation, hvor et tredjelandsborger fjernes fra sit land og bringes til EU (eller når en EU-borger bringes til en anden medlemsstat) med henblik på prostitution eller enhver anden form for seksuel udnyttelse eller tvangsarbejde;
24. mener, at regeringerne bør opfordre til dialog mellem de forskellige interesserede parter og til partnerskaber med henblik på at samle virksomheder, eksperter i bekæmpelse af menneskehandel og NGO'er og gennemføre fælles aktioner mod menneskehandel, og med henblik på at sikre, at arbejdstagernes rettigheder, herunder deres centrale arbejdstagerrettigheder, respekteres; opfordrer også regeringerne til at indføre retlige foranstaltninger til at sikre gennemsigtighed og sporbarhed i forsyningskæden for produkter og virksomhederne til bedre at indberette deres bestræbelser på at udrydde menneskehandel fra deres forsyningskæder; opfordrer EU og medlemsstaterne til aktivt at involvere sig i nationale og internationale virksomheder for at sikre, at der ikke forekommer udnyttelse i forbindelse med deres produkter noget sted på vejen gennem forsyningskæden, og drage dem til ansvar for enhver form for menneskehandel, der måtte forekomme på noget stadium i deres forsyningskæde, herunder i forbindelse med tilknyttede virksomheder og underleverandører;
25. opfordrer EU og dets medlemsstater til at engagere sig konstruktivt i forhandlingerne i den åbne, mellemstatslige arbejdsgruppe, som har til opgave at udarbejde et internationalt juridisk bindende instrument vedrørende multinationale selskabers og andre erhvervsvirksomheders forhold til menneskerettighederne, samt til at gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder;

Forskellige former for udnyttelse

26. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre den nødvendige indsats for at bekæmpe tvangsarbejde i EU's industrier i udlandet og i forhold til tredjelande ved at anvende og håndhæve arbejdstagerrettigheder og bistå regeringer i forbindelse med vedtagelsen af arbejdsmarkedslovgivning, der fastsætter mindstestandarder for beskyttelse af arbejdstagere, herunder udenlandske arbejdstagere, og til at sikre for, at europæiske virksomheder, der opererer i tredjelande, respekterer disse standarder; opfordrer indtrængende regeringerne til at håndhæve arbejdsretten og behandle alle arbejdstagere retfærdigt ved at garantere alle arbejdstagere de samme rettigheder uanset deres nationalitet eller oprindelse og udrydde korrupcion; opfordrer til yderligere internationalt samarbejde for at styrke politikken for arbejdskraftmigration og til, at der udarbejdes og gennemføres bedre regulering af rekrutteringen af arbejdskraft;
27. opfordrer til en øget global overholdelse af ILO's grundlæggende arbejdstagerrettigheder og miljøstandarder i alle faser, herunder ved at styrke den sociale sikkerhed og arbejdstilsynet; opfordrer ligeledes til ratifikation og gennemførelse af ILO's konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere fra 2011 (nr. 189) og gennemførelse af dens bestemmelser i national ret, herunder for tjenestefolk i diplomatiske husholdninger;
28. understreger, at den klare forbindelse mellem menneskehandel med seksuelle formål og prostitution kræver, at der iværksættes foranstaltninger med henblik på at sætte en stopper for efterspørgslen efter prostitution;

29. påpeger, at ofre for tvungen prostitution i de fleste medlemsstater finder det vanskeligt at få adgang til psykologisk bistand og derfor næsten udelukkende er henvist til støtte fra velgørende organisationer; opfordrer derfor til, at disse organisationer får større tilskud, og opfordrer medlemsstaterne til at fjerne hindringer for adgang til psykologisk behandling;
30. understreger, at tvangsægteskab kan ses som en form for menneskehandel, hvis det indeholder et element af udnyttelse af ofret, og opfordrer alle medlemsstaterne til at medtage denne dimension i deres definition af menneskehandel; understreger, at udnyttelse kan være seksuel (voldtægt inden for ægteskabet, tvungen prostitution og pornografi) eller økonomisk (husarbejde og tvangstiggeri), og at det endelige mål med menneskehandel kan være tvangsægteskab (at sælge et offer som en ægtefælle eller indgå et ægteskab under tvang); erindrer om tvangsægteskabers potentielle internationale karakter; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at de nationale myndigheder med ansvar for migration er tilstrækkeligt uddannede i spørgsmålet om tvangsægteskaber i forbindelse med menneskehandel; opfordrer Kommissionen til også at styrke udveksling af bedste praksis i denne henseende;
31. fordømmer menneskehandel med henblik på at blive tvunget til at fungere som rugemor som en krænkelse af kvindens og barnets rettigheder; henviser til, at efterspørgslen kommer fra de udviklede lande på bekostning af sårbare og fattige mennesker, som ofte bor i udviklingslande, og opfordrer medlemsstaterne til at overveje konsekvenserne af deres egen restriktive reproduktionspolitik;
32. fastholder, at børn, der er ofre for menneskehandel, skal identificeres som sådanne, og at deres tarv, rettigheder og behov altid anses for at være af største betydning; opfordrer til, at der ydes juridisk, fysisk, psykologisk og anden støtte og beskyttelse både på kort og lang sigt, og til, at der træffes foranstaltninger til at lette familiesammenføring, når dette er relevant og i overensstemmelse med barnets tarv og med respekt for dets værdighed og rettigheder, eller at der sørges for passende plejeordninger;
33. minder om, at handel med børn ofte fører til tilfælde med seksuelt misbrug, prostitution, tvangsarbejde eller organhøst og -handel, og understreger, at intet samtykke til at udføre arbejde eller tjenester bør anses for gyldigt for handlede børn; beklager, at udsatte børn ofte behandles som forbrydere eller irregulære migranter af retshåndhævende personale, der ikke systematisk søger efter indikatorer for menneskehandel til identificering af ofre;
34. mener, at det er af afgørende betydning for så vidt angår uledsagede mindreårige at opnå en bedre og mere proaktiv identificering af børn, der er ofre for menneskehandel, navnlig ved grænseovergange og i modtagelsescentre samt et styrket tværfagligt samarbejde for at sikre, at barnets tarv beskyttes effektivt; anser det for nødvendigt at styrke værgemålsordningerne i medlemsstaterne for at forebygge, at uledsagede og adskilte børn falder i hænderne på organiserede menneskehandelsorganisationer;
35. opfordrer til styrkelse af de nationale værgemålsordninger for børn i Europa, som led i EU's strategi til bekæmpelse af menneskehandel, der anerkender den afgørende rolle, som værger spiller med hensyn til at beskytte børn;
36. opfordrer EU til at fortsætte sine bestræbelser på at bekæmpe fænomenet med

børnesoldater, navnlig ved at bistå regeringer med at gøre noget ved dette problem og støtte lokale civilsamfundsgrupper, der er aktive på stedet, til at iværksætte foranstaltninger til at forhindre rekruttering og anvendelse af børnesoldater i fremtiden, til at støtte udvikling af lovgivningen om børnebeskyttelse, herunder kriminalisering af rekruttering af børn og til at mobilisere ressourcer til at opbygge modstandsdygtighed og fremme beskyttede miljøer for børn; opfordrer EU til at tilskynde tredjelande til ratificere og gennemføre relevante internationale standarder, herunder den valgfri protokol til FN-konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter;

37. understreger, at børn og personer med handicap bør betragtes som sårbare ofre for menneskehandel; fremhæver den kendsgerning, at ofre for menneskehandel kan udvikle handicap som følge af menneskehandlerens misbrug af dem, men også, at en person med et handicap kan blive mål for en menneskehandler på grund af denne sårbarhed;
38. glæder sig over medtagelsen af tvangstiggeri som en form for menneskehandel i henhold til direktiv 2011/36/EU; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at harmonisere de nationale lovgivninger og til at anmode regeringerne i tredjelande om at vedtage og håndhæve retlige bestemmelser i denne henseende; fordømmer enhver kriminalisering af ofre for tvangstiggeri og efterlyser adgang til beskæftigelsesmuligheder og boliger; fastholder, at det er nødvendigt at gennemføre uddannelse for politi og andre embedsmænd i korrekt identifikation og viderebehandling med henblik på at sikre passende bistand til ofre for tvangstiggeri; understreger, at mange af ofrene kommer fra et fattigt og marginaliseret miljø; opfordrer til, at forebyggende foranstaltninger fokuserer på at nedbringe risikogrupperes sårbarhed, idet man starter med grundlæggende strukturer såsom uddannelse eller integration på arbejdsmarkedet, og på at øge antallet af beskyttelsesområder og tilflugtssteder for sårbare personer;
39. understreger, at FN's Palermo-protokol indeholder krav om, at gældsslaveri kriminaliseres som en form for menneskehandel; opfordrer indtrængende regeringerne til at håndhæve loven og sikre, at personer, der tjener på gældsslaveri, straffes;
40. noterer sig udviklingen af en ny form for menneskehandel, hvor personer handles for en løsesum med anvendelse af voldsomme torturmetoder; bemærker, at denne nye form for kommercialisering af mennesker er kendetegnet ved pengeafpresning, vold og voldtægt som et middel til at gennemtvinge betaling af gæld fra familie og slægtninge, der bor i og uden for EU;
41. fordømmer ulovlig handel med menneskelige organer, menneskeligt væv og menneskelige celler, herunder ulovlig handel med forplantningsceller (æg og sæd), fostervæv og -celler samt stamceller fra voksne og fostre;
42. understreger, at organhandel ifølge en rapport fra Global Financial Integrity er en af verdens ti mest lukrative ulovlige aktiviteter med en fortjeneste på mellem 600 mio. og 1,2 mia. USD om året og foregår i mange lande; understreger endvidere, at folk i alle aldre ifølge FN kan fungere som målgruppe, men at migranter, hjemløse og analfabeter er særligt udsatte;
43. understreger, at økonomisk stagnation, huller i lovgivningen og mangler ved

retshåndhævelsen i udviklingslandene sammen med en stigende globalisering og forbedret kommunikationsteknologi skaber de perfekte forudsætninger for kriminel organhandel; påpeger, at manglende økonomiske udsigter tvinger folk til at overveje muligheder, som de ellers ville have anset for farlige eller forkastelige, mens utilstrækkelig retshåndhævelse gør det muligt for handlerne at drive deres virksomhed med ringe risiko for retsforfølgelse;

44. fremhæver, at køb af menneskelige organer, menneskeligt væv og menneskelige celler er ulovligt; henviser til, at mennesker, der handles med henblik på fjernelse af organer, oplever særlige udfordringer, og at ofrene ofte ikke kender til de langsigtede og invaliderende helbredsmæssige konsekvenser af organfjernelse og manglende postoperativ pleje eller de psykologiske virkninger af operationen; opfordrer til mere målrettede bevidstgørelseskampagner for at øge kendskabet til de skader, der er forbundet med salg af organer, navnlig blandt de fattigste og mest udsatte grupper, som muligvis anser salget af et organ som en pris, som det er værd at betale for at opnå en bedre økonomisk situation;
45. opfordrer Kommissionen til at fordømme menneskehandel med henblik på fjernelse af organer og indtage et klart standpunkt over for ulovlig handel med organer, væv og celler; opfordrer EU til at tilskynde lægeforeninger og transplantationsorganisationer til at udvikle en etisk adfærdskodeks for fagfolk i sundhedsvæsenet og transplantationscentre i forbindelse med spørgsmål om at opnå en organtransplantation i udlandet og proceduren for pleje efter en transplantation; understreger, at borgere i verdens fattigste samfund er særlig sårbare over for at blive ofre for ulovlig organhandel;
46. opfordrer til ratifikation og gennemførelse af Europarådets konvention om bekæmpelse af handel med menneskelige organer; anmoder EU om at opfordre regeringerne i tredjelande til at retsforfølge sundhedspersonale, hospitaler og private klinikker, der er involveret i det ulovlige og lukrative marked for organtransplantation;
47. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til yderligere bestræbelser på at inddrage lægeverdenen i at forbedre indsatsen for at bekæmpe denne form for menneskehandel ved at skabe større bevidsthed omkring spørgsmål vedrørende menneskehandel og ved at tilbyde obligatorisk uddannelse;
48. understreger betydningen af forebyggelse og af en tværfaglig tilgang på tværs af alle sektorer i kampen mod ulovlig handel med menneskelige organer, herunder handel med mennesker med henblik på fjernelse af organer, der har udviklet sig til et verdensomspændende problem; opfordrer til mere målrettede bevidstgørelseskampagner for at øge kendskabet til de skader, der er forbundet med salg af organer, og for bedre at oplyse ofrene og potentielle ofre om de fysiske og psykologiske risici, navnlig blandt de fattigste og mest udsatte grupper for så vidt angår ulighed og fattigdom, som muligvis anser salget af et organ for en pris, som det er værd at betale for at opnå en bedre økonomisk situation; understreger den kendsgerning, at bevidstgørelseskampagner bør være et obligatorisk element i både den europæiske naboskabspolitik og EU's udviklingssamarbejde;
49. påpeger betydningen af den rolle, som læger, sygeplejersker, socialrådgivere og andet sundhedspersonale spiller, idet de befinder sig i den enestående situation, at de fagligt er

i kontakt med ofre, der tilbageholdes, og spiller en central rolle med hensyn til at forebygge menneskehandel; er bekymret over, at denne mulighed for at gribe ind ikke udnyttes for øjeblikket; noterer sig behovet for at uddanne sundhedspersonalet i at opdage advarselssignalerne for menneskehandel og i indberetningsprocedurerne for bedre at hjælpe ofrene og indføre strenge straffe for enhver form for medvirken ved ulovlig organhandel;

50. tilskynder til indførelse af programmer med formodet samtykke i de forskellige lande eller ordninger, hvor borgerne har mulighed for direkte at lade sig registrere i et organdonorregister ved at udføre forskellige administrative procedurer, hvilket vil mindske patienternes afhængighed af det sorte marked og samtidig øge antallet af til rådighed værende transplantater med henblik på at mindske udgifterne ved transplantationer og de attraktive aspekter ved medicinsk turisme;
51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gribe ind for at forhindre "organturisme" ved at vedtage foranstaltninger, der øger tilgængeligheden af lovligt indhøstede organer, med henblik på at forbedre forebyggelsen af ulovlig handel med organer og indføre en gennemsigtig ordning for at kunne spore transplanterede organer, idet donorernes anonymitet samtidig skal sikres; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til at deltage i samarbejdspartnerskaber, som f.eks. Eurotransplant eller Scandiatransplant;
52. påpeger, at der ifølge Verdenssundhedsorganisationen kun findes begrænsede videnskabelige oplysninger om menneskehandel og sundhed, navnlig vedrørende den mentale og psykologiske sundhed; påpeger ligeledes, at ofrenes og de overlevendes behov ofte undervurderes; opfordrer derfor Kommissionen og de relevante myndigheder i medlemsstaterne til at indføre en observationsordning og udsende oplysninger om konsekvenserne af menneskehandel og ofrenes behov både med hensyn til den fysiske og psykologiske sundhed;

Ofrenes rettigheder, herunder adgang til retsmidler

53. opfordrer EU og medlemsstaterne til at anvende en menneskerettighedsbaseret og offerorienteret tilgang og sætte ofrene og udsatte befolkningsgrupper i centrum for alle deres bestræbelser på at bekæmpe og forebygge menneskehandel samt beskytte ofrene;
54. fordømmer den foruroligende kløft, der er mellem staternes forpligtelser, og det omfang, hvori disse forpligtelser opfyldes i praksis, når det gælder ofrenes rettigheder; glæder sig over direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse; håber, at direktivet er blevet korrekt gennemført af medlemsstaterne, i betragtning af at gennemførelsesfristen var den 16. november 2015; opfordrer medlemsstaterne, herunder oprindelses-, transit- og bestemmelseslandene, til at give eller gøre det lettere at få adgang til retsmidler, der er rimelige, tilstrækkelige og hensigtsmæssige, for alle ofre for menneskehandel inden for deres respektive områder og under deres respektive jurisdiktioner, herunder tredjelandsstatsborgere;
55. minder om, at en hurtig og præcis identificering af ofrene er afgørende med hensyn til at opfylde de rettigheder, som de er juridisk berettiget til; kræver, at der træffes foranstaltninger til kapacitetsopbygning for så vidt angår identificering af ofre for

menneskehandel, navnlig med henblik på migrations- og sikkerhedstjenester samt grænsekontrol;

56. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at udveksle bedste praksis med tredjelande, for det første om uddannelse af politimyndigheder og hjælpearbejdere i forståelsen af den bedste måde at nærme sig ofrene på, og for det andet i anvendelsen af princippet om individuel vurdering af ofre med henblik på at fastlægge deres specifikke behov for hjælp og beskyttelse;
57. understreger betydningen af princippet om gensidig anerkendelse, der er fastlagt i artikel 82, stk. 1, i TEUF; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og EU-agenturerne til at styrke status for ofrene for menneskehandel gennem fuld gensidig anerkendelse af retsafgørelser og administrative afgørelser, herunder dem, der vedrører foranstaltninger til beskyttelse af ofre for menneskehandel, hvilket betyder, at et offers status, når den er etableret i en medlemsstat, skal være gældende i hele Den Europæiske Union, og at ofre (eller sammenslutninger, der repræsenterer dem) derfor bør hjælpes og bistås i tilfælde af manglende anerkendelse af deres status, når de rejser inden for Den Europæiske Union;
58. insisterer på, at den strafferetlige respons bør sikre ofrene lige og effektiv adgang til domstolsprøvelse og oplysninger om deres juridiske rettigheder; opfordrer alle stater til at overholde deres internationale forpligtelse til at respektere rettighederne for ofre under deres jurisdiktion og til at sikre fuld støtte til ofre, herunder ved at yde psykologisk støtte, uanset om de er villige til at samarbejde i straffesager eller ej;
59. bekræfter, at ofre for menneskehandel har ret til at få adgang til effektive retsmidler, herunder adgang til domstolsprøvelse, anerkendelse af deres juridiske identitet og statsborgerskab, tilbagegivelse af ejendom, en passende erstatning, læge- og psykologhjælp, juridisk og social bistand og langsigtet støtte til (re)integration i samfundet, herunder økonomisk støtte;
60. noterer sig betydningen af universel adgang til sundhedspleje og til seksuel og reproduktiv sundhed, især for ofre for menneskehandel, som kan slås med mange fysiske og psykologiske problemer, som et direkte resultat af deres udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at skabe lettilgængelige sundhedsydelse og efterbehandling af ofre for menneskehandel;
61. opfordrer medlemsstater, hvori udnyttelsen af ofre for menneskehandel har fundet sted, til at tilbyde passende og nødvendig kønsspecifik lægebehandling baseret på individuelle behov, idet der tages særligt hensyn til ofre for menneskehandel med seksuel udnyttelse som formål;
62. bemærker, at personer, der har handicap, eller som får handicap, mens de er genstand for menneskehandel, har behov for yderligere beskyttelse mod udnyttelse, og opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre, at bistanden til identificerede ofre på passende vis tager hensyn til deres specifikke behov;
63. understreger behovet for at reintegrere ofre for menneskehandel og værne om deres ret til beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at skabe og styrke netværk af centre, der yder støtte og husly, og sikre adgang til tjenester, på et sprog, ofret kan forstå, og give

- dem adgang til uddannelse; opfordrer til en fælles indsats med hensyn til social inklusion og samarbejde mellem NGO'er, internationale organisationer, statslige organer og agenturer fra bestemmelses- og oprindelseslandene, navnlig i situationer, hvor ofrene vender tilbage til deres hjemlande;
64. understreger vigtigheden af at garantere sikkerheden for ofre for menneskehandel, som vidner i retten mod menneskehandlere;
 65. opfordrer til, at man er mere opmærksom på ofrene i straffesager; opfordrer de kompetente myndigheder til ikke at tilbageholde ofre for menneskehandel og til at sørge for, at de ikke risikerer at blive straffet for overtrædelser, der er begået inden for rammerne af deres situation som ofre for menneskehandel, navnlig i forbindelse med prostitution og andre former for seksuel udnyttelse og tvangsarbejde; opfordrer medlemsstaterne til at respektere princippet om ikke-kriminalisering;
 66. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre retlige instrumenter, der gør det lettere for ofre for menneskehandel at kontakte myndighederne uden at bringe deres egen sikkerhed og deres rettigheder som offer i fare;
 67. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre direktiv 2011/36/EF, særlig artikel 8, samt andre relevante retlige rammer om menneskehandel; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage retlige skridt over for medlemsstater, der ikke gennemfører direktivet, og til hurtigst muligt at offentliggøre den beretning om gennemførelsen, som skulle have været offentliggjort i april 2015;
 68. opfordrer regeringerne til at oprette brandmure mellem indvandringsmyndighederne og arbejdstilsynene for at tilskynde ofrene til at indgive klager og for at sikre, at man ikke behøver at frygte, at indvandringsmyndighederne træffer foranstaltninger over for ofrene, hvis der opdages sager om menneskehandel;
 69. opfordrer medlemsstaterne til at kriminalisere deres borgeres anvendelse af enhver ydelse fra et offer for menneskehandel, når en sådan handling begås uden for medlemsstaten og/eller uden for EU, herunder prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller tvangstjenester, herunder tiggeri, slaveri og slaverilignende forhold, trældom eller udnyttelse af kriminelle aktiviteter eller fjernelse af organer;
 70. mener, at det at være flygtning, asylansøger, indehaver af et humanitært visa eller en person med behov for international beskyttelse bør betragtes som en sårbarhedsfaktor, når der er tale om ofre for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de retshåndhævende myndigheder og asylmyndighederne samarbejder med henblik på at hjælpe ofre for menneskehandel, som har behov for international beskyttelse, med at indgive en ansøgning om beskyttelse; bekræfter, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel ikke bør have negative konsekvenser for rettighederne for ofre for menneskehandel, migranter, flygtninge og personer med behov for international beskyttelse;
 71. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre kønsbestemte foranstaltninger med henblik på bedre at kunne opdage ofre for menneskehandel i asyl- og tilbagesendelsesprocedurer, føre nogle mere detaljerede og kønsopdelte registre og

sikre, at sådanne ofre også henvises til passende støttemuligheder;

72. minder medlemsstaterne om, at direktiv 2011/36/EU ikke berører princippet om non-refoulement, jf. konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling;
73. opfordrer medlemsstaterne til at sikre asylansøgere, der er ofre for menneskehandel, de samme rettigheder som dem, der gives til andre ofre for menneskehandel;
74. bemærker, at tilbagesendelse af indvandrere og flygtninge ifølge Den Internationale Organisation for Migration (IOM) indebærer iboende sikkerhedsrisici med hensyn til gentagen menneskehandel, som skal identificeres, vurderes og afhjælpes, idet den trussel, som migranterne udsættes for af dem, der har udnyttet dem, ofte forstærkes, når de har haft held med at flygte, har kommunikeret med retshåndhævelsespersonale eller har vidnet i retten¹;
75. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre bekæmpelsen af menneskehandel mere synlig for offentligheden, med særligt fokus på lufthavne, togstationer, busser, skoler, universiteter og relevante arbejdspladser; opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge bevidstheden blandt deres embedsmænd om EU's retningslinjer for identifikation af ofre for menneskehandel og om Kommissionens publikation om de rettigheder, som ofre for menneskehandel har i EU, og tilskynder til aktiv brug heraf;
76. opfordrer til målrettet finansiering fra EU til lokale NGO'er med henblik på identificering af og støtte til ofre for menneskehandel og bevidstgørelse blandt befolkningsgrupper, der er sårbare over for udnyttelse og menneskehandel; glæder sig i denne forbindelse over den rolle, der spilles af medierne, som kan bidrage til at øge bevidstheden og oplyse om risici;

Samarbejde om bekæmpelse af menneskehandel på regionalt og internationalt plan

77. er bekymret over det utilstrækkelige internationale samarbejde om sager om menneskehandel, navnlig når oprindelses- og transitlandene er involveret, og mener, at en sådan situation udgør en alvorlig hindring for en effektiv bekæmpelse af menneskehandel; opfordrer til øget koordinering og samarbejde og systematisk udveksling af oplysninger med henblik på at undersøge og bekæmpe den tværnationale menneskehandel ved at øge den finansielle og tekniske bistand og styrke den grænseoverskridende kommunikation, samarbejde og kapacitetsopbygning på regeringsplan og fra de retshåndhavende myndigheders side, herunder grænsevagter, embedsmænd, der beskæftiger sig med udlændinge- og asylspørgsmål, strafferetlige efterforskere og organer, der yder støtte til ofre, samt civilsamfundet og FN-organisationer; mener, at det bl.a. bør undersøges, hvordan ofrene kan identificeres og beskyttes, og at det bør drøftes, hvordan man håndterer oprindelses-, transit- og bestemmelseslande, der ikke har ratificeret FN's Palermoprotokol; opfordrer EU til at udvikle en regional tilgang, der fokuserer på "menneskehandelsruterne" og tilbyder løsninger, som er tilpasset den form for udnyttelse, der er tale om i de forskellige regioner; understreger desuden hensigtsmæssigheden af internationale udvekslingsprogrammer for fagfolk inden for bekæmpelse af menneskehandel;

¹ Jf. s. 23 i den årlige aktivitetsrapport fra den Internationale Organisation for Migration (IOM) med titlen "Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011".

78. opfordrer Kommissionen, de kompetente EU-agenturer og medlemsstaterne til at udvikle kønsbestemt uddannelse for personale, der arbejder med retshåndhævende myndigheder og grænsemyndigheder, med henblik på bedre at kunne identificere og bistå mulige ofre for menneskehandel, navnlig menneskehandel med seksuel udnyttelse som formål;
79. insisterer på, at det er nødvendigt, at EU øger politisamarbejdet og det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne og med tredjelande – især med oprindelses- og transitlande for ofre for menneskehandel – i forbindelse med forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af menneskehandel, især via Europol og Eurojust, herunder informationsudveksling, navnlig med hensyn til kendte smuglerveje, deltagelse i fælles efterforskningshold og i forbindelse med bekæmpelse af rekruttering af mennesker til menneskehandel via internettet og andre digitale midler; understreger vigtigheden af medlemsstaternes systematiske udveksling af data og deres bidrag til Europols databaser, Focal Point Phoenix og Focal Point Twins; tilskynder til et øget samarbejde mellem Europol og Interpol i bekæmpelsen af menneskehandel og minder om, at udveksling af data mellem medlemsstaterne og med tredjelande fuldt ud bør overholde EU's standarder om databeskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at indsamle flere sammenlignelige data om bekæmpelsen af menneskehandel og til at forbedre udvekslingen af data mellem dem og med tredjelande;
80. opfordrer EU og medlemsstaterne til at forsyne deres retshåndhævende myndigheder og politimyndigheder med det nødvendige personale og ressourcer til, at agenturerne også kan modtage oplysninger fra familie eller andre kilder, til at udveksle disse oplysninger med de relevante europæiske og nationale myndigheder og til behørigt at behandle og analysere disse oplysninger;
81. understreger, at transitlandene er afgørende i kampen mod menneskehandel, da udnyttelsen af ofrene endnu ikke er indledt på dette stadium; understreger vigtigheden af at give grænsepolitibetjente yderligere uddannelse for at forbedre deres færdigheder inden for identifikation;
82. fremhæver de mange udfordringer, der er forbundet med grænseoverskridende arbejdskraftmigration, navnlig risikoen for, at indvandrere bliver gjort illegale og fratages deres mest grundlæggende rettigheder; opfordrer til, at der oprettes mekanismer for grænseoverskridende arbejdskraftmigration i EU og på internationalt plan med henblik på at øge og formalisere den regulære arbejdskraftmigration;
83. anerkender den indsats, EU har gjort for at skabe kanaler for formaliseret grænseoverskridende arbejdskraftmigration, som bør få mere opmærksomhed, og opfordrer til en yderligere sammenhængende og styrket indsats i denne henseende; fremhæver potentialet ved formaliseret arbejdskraftmigration som et middel til at forebygge menneskehandel og til at redde liv;
84. opfordrer indtrængende EU til at styrke sit samarbejde med NGO'er og andre relevante internationale organisationer, bl.a. ved at sikre tilstrækkelig finansiering og koordinering af bistanden, med henblik på at øge udvekslingen af bedste praksis, udviklingen af politikker og gennemførelsen heraf, og til at øge forskningen, bl.a. sammen med lokale aktører, navnlig med fokus på adgang til domstolsprøvelse for ofrene og retsforfølgning af gerningsmændene;

85. minder om, at i henhold til direktiv 2011/36/EU bør medlemsstaterne støtte og arbejde tæt sammen med organisationer i civilsamfundet, navnlig om politiske initiativer, informations- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer og om uddannelse samt i forbindelse med overvågning og evaluering af virkningen af foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel; påpeger endvidere, at NGO'er også bør yde bistand i forbindelse med tidlig identifikation af, bistand og støtte til ofre; insisterer på, at medlemsstaterne bør sikre, at NGO'erne beskyttes mod hævnaktioner, trusler og intimidering, og endnu vigtigere at de er fritaget for retsforfølgelse, når de bistår ofre for menneskehandel, der befinder sig i en irregulær administrativ situation;
86. opfordrer EU, medlemsstaterne og det internationale samfund til at lægge særlig vægt på spørgsmålet om at forebygge og bekæmpe menneskehandel i humanitære krisesituationer såsom naturkatastrofer og væbnede konflikter med henblik på at mindske ofrenes sårbarhed over for menneskehandlere og andre kriminelle netværk; understreger, at der skal ydes beskyttelse til alle, der er berettiget til det i overensstemmelse med internationale og regionale konventioner;
87. påpeger, at personer, der som følge af pludselige eller gradvise klimaforandringer, som har negative konsekvenser for deres liv og leveforhold, er tvunget til at forlade deres vante hjem, løber en stor risiko for at blive ofre for menneskehandel; understreger, at denne form for menneskelig mobilitet som følge af klimaforandringer har en stærk økonomisk dimension i form af tab af levebrød og et fald i husstandsindkomsten, hvorfor der er en direkte og høj risiko for, at de pågældende personer bliver ofre for tvangsarbejde eller slaveri;

EU's politik vedrørende menneskehandel som led i dets optræden udadtil

88. anerkender og støtter det arbejde, der udføres af EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel, som skal forbedre koordineringen og sammenhængen mellem EU-institutionerne og -agenturerne og medlemsstaterne samt tredjelande og internationale aktører, og opfordrer koordinatoren til at videreudvikle konkrete fælles tiltag og foranstaltninger mellem EU, medlemsstaterne, tredjelande og internationale aktører med henblik på at oprette et mere sammenhængende og effektivt samarbejde om at etablere systemer, som kan identificere, beskytte og bistå ofre for menneskehandel, intensivere forebyggelsen af menneskehandel, tilstræbe en øget retsforfølgning af menneskehandlere og etablere et netværk, der kan reagere på nye problemer;
89. opfordrer indtrængende EU til at gøre den nødvendige indsats på internationalt plan for at forebygge og bekæmpe slavehandelen, så man gradvist og så hurtigt som muligt opnår en fuldstændig afskaffelse af slaveri i alle dets former;
90. finder det afgørende, at der i strategier, der sigter mod at forebygge menneskehandel, tages fat på de faktorer, der letter menneskehandel, og de underliggende årsager og omstændigheder bag dette fænomen, og følges en integreret tilgang, som forener forskellige aktører, mandater og perspektiver, både på nationalt og på internationalt plan; mener, at forebyggelsesstrategierne bør omfatte foranstaltninger til at bekæmpe fattigdom, undertrykkelse, manglende respekt for menneskerettighederne, væbnede konflikter og økonomiske og sociale uligheder, og bør tage sigte på at gøre de potentielle ofre mindre sårbare, begrænse efterspørgslen efter tjenester fra ofre for menneskehandel, som også kan betragtes som en grundlæggende årsag, øge den

offentlige uddannelse og udrydde korruptionen blandt embedsmænd; opfordrer ligeledes alle stater til effektivt at gennemføre deres forpligtelser i henhold til Palermoprotokollen;

91. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere alle relevante internationale instrumenter, aftaler og retlige forpligtelser, herunder Istanbulkonventionen, og til at øge indsatsen for at gøre kampen mod menneskehandel mere effektiv, koordineret og sammenhængende; tilskynder EU til at opfordre til ratificering af alle relevante internationale instrumenter;
92. opfordrer EU's repræsentanter til at lægge særlig vægt på menneskehandel i EU's politiske dialog med tredjelande og også gennem sine samarbejdsprogrammer og i multilaterale og regionale fora, herunder gennem offentlige erklæringer;
93. opfordrer EU til at revidere sine bistandsprogrammer med hensyn til menneskehandel, gøre støtten mere målrettet og gøre menneskehandel til et samarbejdsområde for sig; tilskynder i denne sammenhæng til en forøgelse af ressourcerne til tjenester, der beskæftiger sig med menneskehandel inden for EU-institutionerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til regelmæssigt at revurdere sin liste over prioriterede lande, herunder udvælgelseskriterierne, for at sikre, at de afspejler de faktiske forhold på stedet, og gøre dem mere fleksible og nemmere at tilpasse efter de skiftende omstændigheder og nye tendenser;
94. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, når de retlige foranstaltninger mod menneskehandel intensiveres, også at udvide definitionen på menneskehandel ved at lade nye former for menneskehandel indgå heri;
95. opfordrer EU og medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltningerne vedrørende bekæmpelse af menneskehandel i EU's nuværende handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati og i overensstemmelse med EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel;
96. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for at revidere mandatet for den fremtidige europæiske anklagemyndighed, således at dens beføjelser, så snart den er oprettet, vil omfatte bekæmpelse af menneskehandel;
97. opfordrer til, at EU's politik til bekæmpelse af menneskehandel gøres mere effektiv ved at forankre den dybere i de bredere EU-strategier for sikkerhed, ligestilling mellem kvinder og mænd, økonomisk vækst, cybersikkerhed, migration og eksterne forbindelser;
98. opfordrer alle EU-institutionerne og medlemsstaterne til at føre en sammenhængende politik både internt og eksternt ved i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier at sætte menneskerettighederne i centrum for EU's forbindelser med alle tredjelande og til navnlig at anvende økonomiske og handelsmæssige forbindelser som løftestang;
99. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af menneskehandel forbliver kernen i EU's udviklingspolitikker og partnerskaber med tredjelande; opfordrer Kommissionen til at indføre kønsspecifikke foranstaltninger, når den udvikler nye udviklingspolitikker og

gennemgår eksisterende politikker;

100. understreger, at en styrkelse af den økonomiske og sociale position for kvinder og piger ville mindske risikoen for, at disse bliver ofre, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin målrettede indsats for at integrere ligestilling mellem kønnene i alle udviklingsforanstaltninger og sikre, at den sammen med kvinders rettigheder forbliver på dagsordenen under den politiske dialog med tredjelande;
101. understreger vigtigheden af målene for bæredygtig udvikling, især mål 5.2, som kræver udryddelse af alle former for vold mod kvinder og piger i den offentlige og i den private sfære, herunder menneskehandel samt seksuel udnyttelse og andre former for udnyttelse;
102. opfordrer EU til at støtte tredjelande i deres bestræbelser på at forbedre identificeringen af, bistanden til og reintegrationen af ofre og retsforfølgningen i sager om menneskehandel ved at iværksætte og gennemføre passende lovgivning og harmonisere retlige definitioner, procedurer og samarbejde i overensstemmelse med internationale standarder;
103. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at retshåndhævende personale, herunder agenturer som Frontex, Europol og EASO, samt andre embedsmænd, der kan forventes at komme i kontakt med ofre eller mulige ofre for menneskehandel, modtager den fornødne uddannelse for at kunne behandle sager om menneskehandel ud fra en integreret tværsektoriel synsvinkel med vægt på særlige behov hos handlede kvinder, børn og andre grupper i sårbare situationer, såsom romaer og flygtninge, og med vægt på, hvordan ofre for menneskehandel og andre kan tilskyndes til at anmelde menneskehandlere og tilbydes fuld beskyttelse;
104. mener, at ofre for menneskehandel fra tredjelande skal kunne identificeres i den tidligst mulige fase i netværket, og at der derfor bør gøres en større indsats ved grænserne for at identificere ofre, når de rejser ind i EU; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande for at forbedre de eksisterende retningslinjer, som kan hjælpe de konsulære tjenester og grænsevagter med at identificere ofre for menneskehandel, og understreger i denne forbindelse betydningen af udveksling af bedste praksis, navnlig med hensyn til interviews ved grænserne; understreger også, at det er nødvendigt, at grænse- og kystvagter har adgang til Europols databaser;
105. opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet med tredjelande med henblik på at bekæmpe alle former for menneskehandel, idet der lægges særlig vægt på den kønsbestemte dimension af menneskehandel for specifikt at bekæmpe børneægteskaber, seksuel udnyttelse af kvinder og piger og sexturisme; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fordoble indsatsen under Khartoumprocessen ved at gennemføre mere målrettede projekter og sikre aktiv deltagelse fra et større antal lande.
106. anmoder om, at Kommissionen, Rådet og EU-Udenrigstjenesten i deres forhandlinger med tredjelande om internationale aftaler, tilbagetagelsesaftaler og samarbejdsaftaler lægger vægt på behovet for, at tredjelandene effektivt bekæmper menneskehandel, intensiverer retsforfølgelser af gerningsmændene og forbedrer beskyttelsen af ofre;
107. opfordrer indtrængende EU til på en effektiv måde at koncentrere indsatsen om både at

tackle menneskehandel og bekæmpe menneskesmugling; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at investere i identificeringen af ofre for menneskehandel blandt flygtninge og migranter og blandt ofre for krænkelse og misbrug som led i menneskesmugling, der er kontrolleret af kriminelle netværk;

108. understreger nødvendigheden af forberedende arbejde og uddannelse for internationale civile politimissioner og uddannelse af diplomater, forbindelsesofficerer, konsulære embedsmænd og embedsmænd, der beskæftiger sig med udviklingssamarbejde, med henblik på at forbedre identificeringen af ofre for menneskehandel; mener, at uddannelse af disse grupper er nødvendigt, fordi de ofte er det første kontaktpunkt for ofre for menneskehandel, og at der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at disse embedsmænd har adgang til relevant materiale til at informere personer, som risikerer at blive ofre for menneskehandel;
109. minder om, at lanceringen af den anden fase af EUNAVFOR MED, også kendt som operation Sophia, den 7. oktober 2015 har gjort det muligt at træffe konkrete foranstaltninger mod menneskehandel, da den giver bemyndigelse til at gennemføre bording, ransagning, beslaglæggelse og omdirigering på åbent hav af fartøjer, der mistænkes for at blive anvendt til menneskesmugling eller menneskehandel; minder om, at 48 mistænkte menneskesmuglere og menneskehandlere indtil nu er blevet arresteret og behandles i det italienske retssystem; opfordrer EU til at fortsætte og intensivere sine operationer i Middelhavet;
110. opfordrer EU til at finde konkrete løsninger på, hvordan migranter og flygtninge kan komme til EU på en sikker måde, der er i overensstemmelse med reglerne, og som ikke indebærer udnyttelse; minder medlemsstaterne og EU om, at de skal overholde folkeretten, herunder princippet om non-refoulement, i alle deres politikker og navnlig migrationspolitikkerne; minder om, at modtager- og oprindelseslandet bør garantere ofre for menneskehandel en sikker frivillig tilbagevenden og lovlige alternativer i de tilfælde, hvor hjemsendelse ville udgøre en risiko for ofrenes sikkerhed og/eller for deres familie; fastholder, at modtager- og oprindelseslandet skal sikre forudsætningerne for ofrenes sikkerhed og reintegration ved deres tilbagevenden;
111. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at respektere FN-pagten og principperne i asyllovgivningen;
112. opfordrer EU til at fremme programmer til støtte for integration af migranter og flygtninge med inddragelse af centrale aktører fra tredjelande, og også af kulturmæglere, som skal bidrage til at øge bevidstheden i lokalsamfundene omkring menneskehandel og gøre dem mere modstandsdygtige over for den organiserede kriminalitets indtrængen;
113. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en indsats for at beskytte og finde alle flygtninge eller migranter, navnlig børn, der er forsvundet efter ankomsten på europæisk jord;
114. roser det arbejde, som Europol udfører, navnlig gennem Focal Point Twins, med at afsløre personer, der rejser til tredjelande med det formål at begå børnemisbrug; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Europol ved at sikre en systematisk og hurtig udveksling af oplysninger;

115. minder om, at Kommissionen inden indgåelse af en visumliberaliseringsaftale skal foretage en vurdering af de risici, der er forbundet med det pågældende tredjeland, navnlig med hensyn til illegal indvandring; understreger, at menneskehandlernetværkene også kan benytte lovlige migrationskanaler; opfordrer derfor Kommissionen til at medtage de relevante tredjelands samarbejde for så vidt angår menneskehandel blandt de kriterier, der skal være opfyldt for enhver visumliberaliseringsaftale;
116. påpeger, at EU har brug for en bindende og obligatorisk lovgivningsmæssig tilgang til genbosættelse, jf. Kommissionens dagsorden for migration; påpeger, at humanitær indrejsetilladelse kan bruges som supplement til genbosættelse for at give øjeblikkelig beskyttelse til de mest sårbare, ofte på midlertidigt grundlag, når der er behov for det, f.eks. til uledsagede mindreårige eller handicappede flygtninge eller flygtninge med akut behov for medicinsk evakuering;
117. opfordrer EU til at samarbejde med tredjelande om udarbejdelse af et standardiseret system til indsamling af kvalitative og kvantitative data og analyse af menneskehandel med henblik på at udvikle en fælles eller i det mindste sammenlignelig model i EU og tredjelande for indsamling og analyse af data vedrørende alle aspekter af menneskehandel; understreger indtrængende nødvendigheden af at afsætte tilstrækkelige midler til dataindsamling og forskning i menneskehandel;
118. opfordrer EU til at udvikle en ny strategi for bekæmpelse af menneskehandel for perioden efter 2016 med en stærkere og mere målrettet ekstern dimension, der lægger større vægt på udvikling af partnerskaber med lokale civilsamfund i oprindelses-, transit- og bestemmelseslande uden for EU samt med regeringer og den private sektor og på at håndtere de finansielle og økonomiske aspekter af menneskehandel;
119. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og EU-delegationerne.

3.5.2016

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER(*)

til Udenrigsudvalget

om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser (2015/2340(INI))

Ordfører for udtalelse(*): Bodil Valero

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 54

FORSLAG

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til Genèvekonventionen fra 1951 om flygtnings status,
- A. der henviser til, at irregulære migrationsstrømme øger risikoen for menneskehandel, idet irregulære migranter – i kraft af, at de er sårbare og lever skjult – i særlig grad risikerer at blive udsat for handel; der henviser til, at blandt disse migranter er uledsagede mindreårige – som udgør en stor del af de migranter, der ankommer til Europa – en målgruppe for menneskehandlernetværk; der henviser til, at 10 000 af disse ifølge Europol allerede er forsvundet;
- B. der henviser til, at udbredelsen af internetadgang over hele verden ifølge Europol sætter handelen i stand til i højere grad at vokse i onlinemiljøet; der henviser til, at dette fremmer nye former for rekruttering og udnyttelse af ofre;
- C. der henviser til, at der er en forbindelse mellem handel med migranter og menneskehandel; der henviser til, at netværk af menneskesmuglere bl.a. benytter internettet til at reklamere for deres tjenesteydelser til potentielle migranter;
- D. der henviser til, at samarbejde mellem medlemsstaterne, Europol og oprindelses- og transitlandene for ofrene for menneskehandel er et centralt redskab i bekæmpelsen af netværk af menneskesmuglere;
- E. der henviser til, at i den treårige periode 2010-2012 blev 69 % af de registrerede ofre for

menneskehandel handlet med henblik på seksuel udnyttelse, 19 % med henblik på tvangsarbejde og 12 % med henblik på andre former for udnyttelse såsom fjernelse af organer eller strafbare handlinger; der henviser til, at kvinder udgør 67 % af de registrerede ofre for menneskehandel i denne periode, mænd 17 %, piger 13 % og drenge 3 %; der henviser til, at forskellige former for menneskehandel skal bekæmpes med specifikke og skræddersyede politiske foranstaltninger;

1. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre direktiv 2011/36/EF samt andre relevante retlige rammer om menneskehandel; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage retlige skridt over for medlemsstater, der ikke gennemfører direktivet, og til hurtigst muligt at offentliggøre den beretning om gennemførelsen, som skulle have været offentliggjort i april 2015;
2. understreger, at menneskehandel er en moderne form for slaveri og en alvorlig forbrydelse, der udgør en af de værste former for menneskerettighedskrænkelser, og som ikke kan accepteres i samfund, der er baseret på respekt for menneskerettighederne, herunder ligestilling mellem mænd og kvinder; mener endvidere, at menneskehandel, skal forstås ud fra et holistisk synspunkt, hvormed der ikke kun sættes fokus på seksuel udnyttelse, men også på tvangsarbejde, organhandel, tvangstiggeri, tvangsægteskaber, børnesoldater og handel med spædbørn;
3. insisterer på, at det er nødvendigt, at EU øger politisamarbejde og retligt samarbejde mellem medlemsstaterne og med tredjelande – især med oprindelses- og transitlande for ofre for menneskehandel – i forbindelse med forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af menneskehandel, især via Europol og Eurojust, herunder informationsudveksling, navnlig med hensyn til kendte smuglerveje, deltagelse i fælles efterforskningshold og i forbindelse med bekæmpelse af rekruttering af mennesker til menneskehandel via internettet og andre digitale midler; understreger vigtigheden af medlemsstaternes systematiske udveksling af data og deres bidrag til Europols databaser, Focal Point Phoenix og Focal Point Twins; tilskynder til et øget samarbejde mellem Europol og Interpol i bekæmpelsen af menneskehandel og minder om, at udveksling af data mellem medlemsstaterne og med tredjelande fuldt ud bør overholde EU's standarder om databeskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at indsamle flere sammenlignelige data om bekæmpelsen af menneskehandel og til at forbedre udvekslingen af data mellem dem og med tredjelande;
4. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at forsyne deres retshåndhavende myndigheder og politimyndigheder med det nødvendige personale og ressourcer til, at agenturerne også kan modtage oplysninger fra familie eller andre kilder, til at udveksle disse oplysninger med de relevante europæiske og nationale myndigheder og til behørigt at behandle og analysere disse oplysninger;
5. understreger, at den klare forbindelse mellem menneskehandel med seksuelle formål og prostitution kræver, at der iværksættes foranstaltninger med henblik på at sætte en stopper for efterspørgslen efter prostitution;
6. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at retshåndhavende personale, herunder agenturer som Frontex, Europol og EASO, samt andre embedsmænd, der kan forventes at komme i kontakt med ofre eller mulige ofre for menneskehandel, modtager den fornødne uddannelse for at kunne behandle sager om

menneskehandel ud fra en integreret tværsektoriel synsvinkel med vægt på særlige behov hos handlede kvinder, børn og andre grupper i sårbare situationer, såsom romaer og flygtninge, og med vægt på, hvordan ofre for menneskehandel og andre kan tilskyndes til at anmelde menneskehandlere og tilbydes fuld beskyttelse;

7. mener, at ofre for menneskehandel fra tredjelande skal kunne identificeres i den tidligst mulige fase i netværket, og at der derfor bør gøres en større indsats ved grænserne for at afsløre ofre, når de rejser ind i EU; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande for at forbedre de eksisterende retningslinjer, som kan hjælpe de konsulære tjenester og grænsevagter med at identificere ofre for menneskehandel, og understreger i denne forbindelse betydningen af udveksling af bedste praksis, navnlig med hensyn til interviews ved grænserne; understreger også, at det er nødvendigt, at grænse- og kystvagter har adgang til Europols databaser;
8. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at udveksle bedste praksis med tredjelande, for det første om uddannelse af politimyndigheder og hjælpearbejdere i forståelsen af den bedste måde at nærme sig ofrene på, og for det andet i anvendelsen af princippet om individuel vurdering af ofre med henblik på at fastlægge deres specifikke behov, hjælp og beskyttelse;
9. opfordrer EU og medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder til at styrke deres kapaciteter for så vidt angår finansiel efterforskning og retsforfølgning af enkeltpersoner og kriminelle netværk, der drager fordel af menneskehandel, og til at "følge pengene" som en nøglestrategi i deres arbejde; understreger nødvendigheden af at tage fat på fortjenesterne ved menneskehandel, og understreger endvidere, at sådanne fortjenester muligvis anvendes til at finansiere andre former for grov kriminalitet såsom terrorisme, narkotika og våbenhandel samt hvidvaskning af penge; understreger, at medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder skal inddrages mere i bekæmpelsen af menneskehandel og samarbejde med hinanden med henblik herpå gennem en bedre udveksling af oplysninger og bedste praksis; mener i denne henseende, at medlemsstaterne bør styrke samarbejdet om fastfrysning og beslaglæggelse af aktiver tilhørende personer, der er involveret i menneskehandel, da dette kan være et effektivt middel til at ændre menneskehandel fra en forretning med lav risiko og højt afkast til en forretning med høj risiko og lavt afkast;
10. anmoder om, at Kommissionen, Rådet og EU-Udenrigstjenesten i deres forhandlinger med tredjelande om internationale aftaler, tilbagetagsaftaler og samarbejdsaftaler lægger vægt på behovet for, at tredjelandene effektivt bekæmper menneskehandel, intensiverer retsforfølgelser af gerningsmændene og forbedrer beskyttelsen af ofre;
11. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for at revidere mandatet for den fremtidige europæiske anklagemyndighed, således at dens beføjelser, så snart den er oprettet, vil omfatte bekæmpelse af menneskehandel;
12. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bevidst udnyttelse af tjenester fra ofre for menneskehandel, herunder ofre for prostitution, udnyttelse af andres prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller tvangstjenester, herunder tiggeri, slaveri eller slavelignende forhold, trældom eller udnyttelse af kriminelle aktiviteter eller fjernelse af organer, strafbart;

13. minder om, at migrantsmugling og menneskehandel er forskellige fænomener, og at den væsentlige forskel er, at migranter har givet samtykke til smuglingen, som ender, når de ankommer til deres bestemmelsessted, i modsætning til ofre for menneskehandel, der udnyttes ved hjælp af tvang, bedrag eller misbrug uden mulighed for samtykke; understreger, at der også kan være et indbyrdes samspil mellem de to, på grund af risikoen for, at kriminelle grupper, som smugler flygtninge og andre migranter ind i EU kan tvinge dem til udnyttelse som ofre for menneskehandel, navnlig uledsagede mindreårige og kvinder, der rejser alene; opfordrer medlemsstaternes kompetente myndigheder til at være opmærksomme på denne overlappning inden for rammerne af deres politimæssige og retlige samarbejde og efterretningsaktiviteter;
14. finder, at der ikke kan være noget gyldigt samtykke i en situation, hvor et tredjelandsborger fjernes fra sit land og bringes til EU (eller når en EU-borger bringes til en anden medlemsstat) med henblik på prostitution eller enhver anden form for seksuel udnyttelse eller tvangsarbejde;
15. understreger betydningen af princippet om gensidig anerkendelse, der er fastlagt i artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og EU-agenturerne til at styrke status for ofrene for menneskehandel gennem fuld gensidig anerkendelse af retsafgørelser og administrative afgørelser, herunder dem, der vedrører foranstaltninger til beskyttelse af ofre for menneskehandel, hvilket betyder, at et offers status, når den er etableret i en medlemsstat, skal være gældende i hele Den Europæiske Union, og at ofre (eller sammenslutninger, der repræsenterer dem) derfor bør hjælpes og bistås i tilfælde af manglende anerkendelse af deres status, når de rejser inden for Den Europæiske Union;
16. mener, at det at være flygtning, asylansøger, indehaver af et humanitært visa eller en person med behov for international beskyttelse bør betragtes som en sårbarhedsfaktor, når der er tale om ofre for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de retshåndhævende myndigheder og asylmyndigheder samarbejder med henblik på at hjælpe ofrene for menneskehandel, som har behov for international beskyttelse, med at indgive en ansøgning om beskyttelse; bekræfter, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel ikke bør have negative konsekvenser for rettighederne for ofre for menneskehandel, migranter, flygtninge og personer med behov for international beskyttelse;
17. rejser det bekymrende spørgsmål om administrativ tilbageholdelse, som ofte anvendes systematisk og misbruges af visse medlemsstater, selv om det kun bør anvendes som en sidste udvej; understreger, at anvendelse af tilbageholdelse meget ofte fører til krænkelse af de grundlæggende rettigheder for migranter og asylansøgere; opfordrer medlemsstaterne til øjeblikkeligt at sætte en stopper for tilbageholdelsen af ofre for menneskehandel og børn; kræver større gennemsigtighed i forhold til den nuværende situation i centrene for frihedsberøvelse (gennem bedre adgang for civilsamfund, journalister og parlamentarikere); opfordrer medlemsstaterne til en bedre og mere systematisk anvendelse af eksisterende alternativer til tilbageholdelse under hensyntagen til behovene hos sårbare grupper, såsom ofre for menneskehandel;
18. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud og korrekt at gennemføre artikel 8 i direktiv 2011/36/EU; minder om, at ofre for menneskehandel ikke bør kriminaliseres og drages til

ansvar for strafbare handlinger, som de blev tvunget til at deltage i, navnlig i forbindelse med prostitution og andre former for seksuel udnyttelse og tvangsarbejde;

19. understreger, at ofre for menneskehandel er ofre for en forbrydelse og bør nyde beskyttelse og kunne opnå en opholdstilladelse, uanset om de er villige til at samarbejde med de retshåndhævende myndigheder; er af den opfattelse, at det er væsentligt, at der, efter gennemførelse af en omfattende risikovurdering af, om et offer for menneskehandel kan vende tilbage til sit land under hensyntagen til offerets vurdering af situationen, gives opholdstilladelse til de ofre og deres familier, hvis sikkerhed ikke kan garanteres ved deres tilbagevenden til oprindelseslandet; minder i denne henseende om, at enhver tilbagesendelse altid skal være foreneligt med princippet om non-refoulement i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelse i henhold til folkeretten; opfordrer Kommissionen til at gennemgå Rådets direktiv 2004/81/EF om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel; understreger, at en sådan gennemgang også bør omfatte bestemmelser om opholdstilladelser, selv i tilfælde af manglende samarbejde med de kompetente myndigheder, og en overvejelsesperiode med en varighed, der er harmoniseret med EU's bestemmelser;
20. understreger, at ofrene, navnlig fra tredjelande, sjældent forstår kulturen og sproget i det land, de befinder sig i, som følge af menneskehandel; understreger, at de derfor oplever endnu et lag af psykologisk stress og frustration;
21. mener, at den rolle, som ofre for menneskehandel spiller som vidner, er afgørende for at nedbryde disse menneskehandelsnetværk og retsforfølge og domfælde gerningsmændene; understreger nødvendigheden af at sikre effektiv beskyttelse af ofrene, således at de er i stand til at vidne uden fare; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder til at gøre brug af de tilgængelige teknologiske løsninger for at gøre det muligt for ofre at afgive vidneforklaring fra sikre steder;
22. bemærker, at tilbagesendelse af indvandrere og flygtninge ifølge Den Internationale Organisation for Migration (IOM) indebærer iboende sikkerhedsrisici med hensyn til gentagen menneskehandel, som skal identificeres, vurderes og afhjælpes, idet den trussel, som migranterne udsættes for af dem, der har udnyttet dem, ofte forstærkes, når det er lykkedes dem at flygte, kommunikere med retshåndhævelsespersonale, eller vidne i retten¹;
23. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at ofre for menneskehandel og deres familiemedlemmer har adgang til fri retshjælp og rådgivning, herunder i straffe-, civil-, eller migrationssager; understreger behovet for en særlig og fokuseret tilgang til menneskehandel og beskyttelse af grupper i sårbare situationer, såsom flygtninge, mennesker med handicap, romaer og børn, herunder uledsagede mindreårige fra tredjelande;
24. minder om, at handel med børn ofte fører til tilfælde med seksuelt misbrug, prostitution, tvangsarbejde eller organhøst og -handel, og understreger, at intet samtykke til at udføre arbejde eller tjenester bør anses for gyldigt for handlede børn; udtrykker bekymring over,

¹ Jf. s. 23 i den årlige aktivitetsrapport fra den Internationale Organisation for Migration (IOM) med titlen "Bekæmpelse af menneskesmugling og øget bistand til sårbare migranter årsrapport for 2011".

- at Europol i januar 2016 anslog, at mindst 10 000 uledsagede mindreårige flygtninge er forsvundet efter deres ankomst i EU; beklager, at udsatte børn ofte behandles som forbrydere eller irregulære migranter af retshåndhævende personale, der ikke systematisk søger indikatorer for menneskehandel til identificering af ofre;
25. mener, at det er af afgørende betydning for så vidt angår uledsagede mindreårige at opnå en bedre og mere proaktiv identificering af børn, der er ofre for menneskehandel, navnlig ved grænseovergange og i modtagelsescentre samt et styrket tværfagligt samarbejde for at sikre, at barnets tarv beskyttes effektivt; anser det for nødvendigt at styrke værgemålssystemerne i medlemsstaterne for at forebygge, at uledsagede og adskilte børn falder i hænderne på organiserede menneskehandelsorganisationer;
 26. minder om, at medlemsstaternes i overensstemmelse med direktiv 2011/36/EU "træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at finde en varig løsning baseret på en konkret vurdering af barnets tarv"; mener, at der kan findes en varig løsning gennem integration af barnet i dettes værtssamfund eller fremme af familiesammenføring for at give barnet mulighed for at slutte sig til sin familie i en anden medlemsstat;
 27. opfordrer medlemsstaterne til at styrke beskyttelse af og rettigheder for ofre for menneskehandel inden, under og efter straffesagen; anbefaler, at medlemsstaterne, når de foretager vurderinger af individuelle risici med henblik på at sikre, at ofrene får passende beskyttelse, bør tage hensyn til sårbarhedsfaktorer, f.eks. køn, graviditet, helbredstilstand, handicap, seksuel orientering, alder og ofrets status som flygtning, asylansøger eller som en person med behov for international beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres familiesammenføringspolitik for ofre for menneskehandel, især hvis det er nødvendigt af hensyn til deres beskyttelse;
 28. minder om, at Kommissionen inden indgåelse af en visumliberaliseringsaftale, foretager en vurdering af de risici, der er forbundet med det pågældende tredjeland, navnlig med hensyn til irregulær immigration; understreger, at netværkene for menneskehandel også kan benytte lovlige kanaler for migration; opfordrer derfor Kommissionen til at medtage de relevante tredjelands samarbejde for så vidt angår handel blandt de kriterier, der skal være opfyldt for enhver visumliberaliseringsaftale;
 29. påpeger, at EU har brug for en bindende lovgivningsmæssig tilgang til genbosættelse, jf. Kommissionens dagsorden for migration; påpeger, at humanitær indrejsetilladelse kan bruges som supplement til genbosættelse for at give øjeblikkelig beskyttelse til de mest sårbare, ofte på midlertidigt grundlag, når der er behov for det, f.eks. til uledsagede mindreårige eller handicappede flygtninge eller flygtninge med akut behov for medicinsk evakuering;
 30. mener, at medlemsstaterne bør udvikle systemer til beskyttelse af og bistand til ofre med henblik på at hjælpe dem med at finde en vej ud af udnyttelse, først og fremmest ved at stille passende boliger til rådighed, som ikke bør være betingede af offerets opholdsstatus, men også rådgivning og information, social, uddannelsesmæssig og faglig støtte, reintegrationsprogrammer, terapeutisk og psykologisk behandling, sammenholdt med sociale og uddannelsesmæssige aktører;
 31. opfordrer medlemsstaterne til at være særlig opmærksomme på sårbare grupper, der er udsat for tvangstiggeri, såsom romaer, og tage dette i betragtning i forbindelse med de

nationale strategier for romaernes integration;

32. understreger, at børn og personer med handicap bør betragtes som sårbare ofre for menneskehandel; fremhæver, at ofre for menneskehandel kan udvikle handicap som en konsekvens af menneskehandlerens misbrug af dem, men også at en person med et handicap kan blive mål for en menneskehandler på grund af denne sårbarhed;
33. anerkender informations- og kommunikationsteknologiernes vigtighed og betydning i forbindelse med menneskehandel og at den teknologi, som anvendes til at lette rekruttering og udnyttelse af ofrene, ligeledes kan bruges som et redskab til at forebygge menneskehandel; er af den opfattelse, at mere forskning bør fokusere på informations- og kommunikationsteknologiernes rolle i forbindelse med menneskehandel;
34. opfordrer Kommissionen til at evaluere anvendelsen af internettet i forbindelse med menneskehandel, især med hensyn til seksuel udnyttelse på nettet; kræver, at Europol styrker bekæmpelsen af ulovlig onlinehandel inden for rammerne af EU IRU (europæisk enhed for indberetning af internetindhold) med henblik på at afsløre, rapportere og fjerne onlinemateriale om menneskehandel;
35. anmoder Kommissionen om at tilpasse sit samarbejde med tredjelande for at tage hensyn til den nye udvikling af handel via internettet; opfordrer Kommissionen og Europol til at overveje mulighederne for samarbejde mellem de europæiske organer til bekæmpelse af cyberkriminalitet (især inden for rammerne af Europol) og organer i tredjelande; anmoder Kommissionen om også at overveje alle nyttige former for samarbejde med internetudbydere med henblik på afsløring og bekæmpelse af handelsrelateret onlineindhold; anmoder Kommissionen om at holde Parlamentet behørigt orienteret;
36. opfordrer EU og medlemsstaterne til at bibeholde bekæmpelsen af menneskehandel, som er en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne, som en prioritet i deres eksterne forbindelser og dialog med tredjelande;
37. understreger nødvendigheden af at fremme den fuldstændige ratificering af gennemførelsen af Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel i EU's eksterne forbindelser;
38. understreger, at tvangsægteskab kan ses som en form for menneskehandel, hvis det indeholder et element af udnyttelse af ofret, og opfordrer alle medlemsstaterne til at medtage denne dimension i deres definition af menneskehandel; understreger, at udnyttelse kan være seksuel (voldtægt inden for ægteskabet, tvungen prostitution og pornografi) eller økonomisk (husarbejde og tvangstiggeri), og at det endelige mål med menneskehandel kan være tvangsægteskab (at sælge et offer som en ægtefælle eller indgå et ægteskab under tvang); erindrer om tvangsægteskabers potentielle transnationale karakter; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at de nationale myndigheder med ansvar for migration er tilstrækkeligt uddannede i spørgsmålet om tvangsægteskaber i forbindelse med menneskehandel; opfordrer Kommissionen til at styrke udveksling af bedste praksis i denne henseende;
39. noterer sig udviklingen af en ny form for menneskehandel, hvor personer handles for en løsesum med anvendelse af voldsomme torturmetoder; bemærker, at denne nye form for kommercialisering af mennesker er kendetegnet ved pengeafpresning, vold og voldtægt

som et middel til at gennemtvinge betaling af gæld fra familie og slægtninge, der bor i og uden for EU;

40. opfordrer EU og dets medlemsstater til at anerkende menneskehandel med udøvelse af tortur med henblik på løsepenge som en form for menneskehandel; er af den opfattelse, at de alvorligt traumatiserede overlevende bør anerkendes som ofre for en form for menneskehandel, der kan retsforfølges og modtage beskyttelse, pleje og støtte¹;
41. mener, at sikre og lovlige veje for indrejse i EU ville mindske sårbarheden og menneskehandelen;
42. minder om, at i henhold til direktiv 2011/36/EU bør medlemsstaterne støtte og arbejde tæt sammen med organisationer i civilsamfundet, navnlig om politiske initiativer, informations- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer og om uddannelse samt i forbindelse med overvågning og evaluering af virkningen af foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel; påpeger endvidere, at NGO'er også bør yde bistand i forbindelse med tidlig identifikation af, bistand og støtte til ofre; insisterer på, at medlemsstaterne bør sikre, at NGO'erne beskyttes mod hævnaktioner, trusler og intimidering og endnu vigtigere, at de er fritaget for retsforfølgelse, når de bistår ofre for menneskehandel, der befinder sig i en irregulær administrativ situation;
43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe målrettede og passende forebyggende foranstaltninger, såsom uddannelse og efteruddannelse, og bevidstgørelseskampagner og forskningsprogrammer, der har til formål at mindske risikoen for, at mennesker bliver ofre for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at oplyse deres borgere om menneskehandel og identificering af ofre gennem oplysningskampagner, herunder bevidstgørelse om virkninger og konsekvenserne af sexturisme og om udnyttelsen af mange sårbare kvinder og børn, som bliver tvunget ud i at arbejde for sexturismeindustrien for at overleve;
44. roser det arbejde, som Europol udfører, navnlig gennem Focal Point Twins, med at afsløre personer, der rejser til tredjelande med det formål at begå børnemisbrug; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Europol ved at sikre en systematisk og hurtig udveksling af oplysninger;
45. opfordrer det internationale samfund til at lægge særlig vægt på problemet med menneskehandel i krisesituationer såsom miljøkatastrofer og væbnede konflikter, og også i lande, hvor menneskerettighederne krænkes alvorligt, og hvor mennesker ikke har noget andet valg end at forlade landet, med henblik på at mindske ofrenes sårbarhed over for menneskesmuglere og andre kriminelle netværk;
46. opfordrer medlemsstaterne til at etablere bedre systemer til overvågning af aktiviteterne ved private arbejdsformidlinger, som får tredjelandsborgere til at rejse til EU med henblik på at arbejde;
47. opfordrer EU og medlemsstaterne til at samarbejde med den private sektor og alle relevante interessenter med henblik på at forebygge menneskehandel langs hele

¹ Denne nye form for menneskehandel er allerede blevet nævnt i beslutning af 10. marts 2016 om situationen i Eritrea.

forsyningskæden, navnlig under hensyntagen til tilfælde af børnearbejde; understreger, at det er nødvendigt i denne henseende fuldt ud og hurtigt oprette en europæisk virksomhedskoalition til bekæmpelse af menneskehandel, som skitseret i EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016).

RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	28.04.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 46 -: 0 0: 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Ignazio Corrao, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Lorenzo Fontana, Eugen Freund, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Filiz Hyusmenova, Iliana Iotova, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Barbara Kudrycka, Marju Lauristin, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, József Nagy, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Tomáš Zdechovský
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Hugues Bayet, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Marek Jurek, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos, Gilles Lebreton, Jeroen Lenaers, Angelika Mlinar, Morten Helveg Petersen, Salvatore Domenico Pogliese, Barbara Spinelli, Axel Voss
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Beatriz Becerra Basterrechea, Jean-François Jalkh, Peter Lundgren

28.4.2016

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING(*)

til Udenrigsudvalget

om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser
(2015/2340(INI))

Ordfører for udtalelse: Catherine Bearder

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at menneskehandel udgør en alvorlig krænkelse af menneskerettigheder og kropslig integritet, og er en kønsspecifik forbrydelse, hvor det i de fleste tilfælde er kvinder og piger, der handles med henblik på seksuel udnyttelse, og at disse udgør et uforholdsmæssigt stort antal ofre; der henviser til, at kvinder og børn også udgør en vigtig procentdel af ofrene for andre former for menneskehandel, såsom tvungen udnyttelse inden for hus-og omsorgsarbejde, produktion, fødevarer, rengøring og andre sektorer;
- B. der henviser til, at menneskehandel kan være et resultat af globale økonomiske og sociale uligheder, og kan forværres yderligere af samfundsmæssig ulighed mellem kvinder og mænd; der henviser til, at EU's strategi identificerer vold mod kvinder som en grundlæggende årsag til menneskehandel;
- C. der henviser til, at menneskehandel skal forstås med udgangspunkt både i efterspørgsel og fortjeneste, eftersom udnyttelsen af kvinder til især seksuelle ydelser genereres af efterspørgslen efter sådanne ydelser og den fortjeneste, der skabes;
 - 1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af menneskehandel forbliver kernen i EU's udviklingspolitikker og partnerskaber med tredjelande; opfordrer Kommissionen til at indføre kønsspecifikke foranstaltninger, når den udvikler nye udviklingspolitikker og gennemgår eksisterende politikker;
 - 2. understreger, at styrkelsen af den økonomiske og sociale position for kvinder og piger ville mindske risikoen for, at disse bliver ofre, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte

sin målrettede indsats for at integrere ligestilling mellem kønnene i alle udviklingsforanstaltninger og sikre, at den sammen med kvinders rettigheder forbliver på dagsordenen under den politiske dialog med tredjelande;

3. bemærker den normative virkning, der skabes af den svenske model for så vidt angår reducere efterspørgslen, og foreslår indførelse af lignende normative foranstaltninger i EU28 og via EU's eksterne forbindelser;
4. understreger, at efterspørgslen efter seksuelle ydelser i industrilandene driver menneskehandelen fra udviklingslandene og bringer mennesker i en sårbar position, såsom kvinder og piger, og opfordrer medlemsstaterne til at kriminalisere bevidst anvendelse af ydelser fra et offer for menneskehandel;
5. understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne også kriminaliserer deres borgeres anvendelse af enhver ydelse fra et offer for menneskehandel, når en sådan handling begås uden for medlemsstaten og/eller uden for EU;
6. understreger vigtigheden af målene for bæredygtig udvikling, især mål 5.2, som kræver udryddelse af alle former for vold mod kvinder og piger i den offentlige og i den private sfære, herunder menneskehandel samt seksuel udnyttelse og andre former for udnyttelse;
7. noterer sig betydningen af universel adgang til sundhedspleje og til seksuel og reproduktiv sundhed, især for ofre for menneskehandel, som kan slås med mange fysiske og psykologiske problemer, som et direkte resultat af deres udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at skabe lettilgængelige sundhedsydelser og efterbehandling af ofre for menneskehandel;
8. opfordrer medlemsstater, hvori udnyttelsen af ofre for menneskehandel har fundet sted, til at tilbyde passende og nødvendig kønsspecifik lægebehandling baseret på individuelle behov, idet der tages særligt hensyn til ofre for menneskehandel med seksuel udnyttelse som formål;
9. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre kønsbestemte foranstaltninger med henblik på bedre at kunne opdage ofre for menneskehandel i asyl- og tilbagevendingsprocedurer og sikre, at sådanne ofre også henvises til passende støttemuligheder;
10. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre retlige instrumenter, der gør det lettere for ofre for menneskehandel at kontakte myndighederne uden at bringe deres egen sikkerhed og deres rettigheder som offer i fare;
11. opfordrer Kommissionen, de kompetente EU-agenturer og medlemsstaterne til at udvikle kønsbestemt uddannelse for personale, der arbejder med retshåndhævende myndigheder og grænsemyndigheder, med henblik på bedre at kunne identificere og bistå mulige ofre for menneskehandel, navnlig menneskehandel med seksuel udnyttelse som formål;
12. opfordrer til, at EU's politik til bekæmpelse af menneskehandel gøres mere effektiv ved at forankre den dybere i de bredere EU-strategier for sikkerhed, ligestilling mellem kvinder og mænd, økonomisk vækst, cybersikkerhed, migration og eksterne forbindelser;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, når de retlige foranstaltninger mod

menneskehandel intensiveres, også at udvide definitionen på menneskehandel ved at lade nye former for menneskehandel indgå heri; noterer sig Parlamentets beslutning 2015/2229, som blev vedtaget i december 2015, hvori surrogatmoderskab defineres som handel med det menneskelige legeme og derfor ligestilles med menneskehandel;

14. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere og gennemføre Istanbulkonventionen, idet menneskehandel kan behandles som en grov form for vold mod kvinder;
15. understreger vigtigheden af at garantere sikkerheden for ofre for menneskehandel, som vidner i retten mod menneskehandlere;
16. opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet med tredjelande med henblik på at bekæmpe alle former for menneskehandel, idet der lægges særlig vægt på den kønsbestemte dimension af menneskehandel for specifikt at bekæmpe børneægteskaber, seksuel udnyttelse af kvinder og piger og sexturisme; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at fordoble indsatsen under Khartoumprocessen ved at gennemføre mere målrettede projekter og sikre aktiv deltagelse fra et større antal lande.

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I RÅDGIVENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	19.4.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 26 -: 1 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Rosa Estaràs Ferragut, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Evelyn Regner, Marc Tarabella
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Julia Reid, Marco Zanni

22.3.2016

UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESikkerhed

til Udenrigsudvalget

om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser
(2015/2340(INI))

Ordfører for udtalelse: Miroslav Mikolášik

FORSLAG

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. minder om, at præamblen til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastslår, at EU "sætter mennesket og den menneskelige værdighed i centrum for sit virke", og at chartret bl.a. forbyder tortur og anden umenneskelig eller nedværdigende behandling, menneskehandel og slaveri;
2. understreger, at enhver kommerciel udnyttelse af organer, som ikke indebærer ligelig adgang til transplantationer, er uetisk, uforenelig med de mest grundlæggende menneskelige værdier og forbudt i henhold til artikel 3, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder;
3. minder om, at internationalt organiserede grupper – enten i hemmelighed eller med billigelse fra ofrene, der føres bag lyset af falske løfter – transporterer ofre til mere velstående områder med de europæiske lande i spidsen, idet der her er mere velstående kunder, navnlig til sexhandel;
4. understreger, at organhandel ifølge en rapport fra Global Financial Integrity er en af verdens ti mest lukrative ulovlige aktiviteter med en fortjeneste på mellem 600 mio. USD og 1,2 mia. USD om året og foregår i mange lande; understreger endvidere, at folk i alle aldre ifølge FN kan stå for skud, men at migranter, hjemløse og analfabeter er særligt udsatte;
5. opfordrer alle EU's institutioner og medlemsstater til at føre en sammenhængende politik både internt og eksternt ved i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier at sætte menneskerettighederne i centrum for EU's forbindelser med alle tredjelande og til

navnlig at anvende økonomiske og handelsmæssige forbindelser som løftestang;

6. opfordrer EU til at fortsætte og fremme menneskerettighedsdialoger med sine internationale statslige og ikke-statslige partnere, til at formalisere partnerskaber med internationale og nationale menneskerettighedsorganisationer og til at gøre alt, hvad der står i dets magt, for at styrke samarbejdet og samordningen med tredjelande med henblik på at forbedre opsporingen af ofre, skærpe indsatsen for at bekæmpe menneskehandel og sikre en effektiv retsforfølgelse af de skyldige;
7. opfordrer indtrængende EU-institutionerne og medlemsstaterne til at sikre, at alle produkter, som markedsføres på EU's territorium, er i overensstemmelse med de internationale normer for respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af menneskehandel i hele produktionskæden;
8. bemærker med stor bekymring, at omkring 21 millioner mennesker rundt omkring i verden ifølge Den Internationale Arbejdsorganisation er ofre for de mest udbredte former for moderne slaveri, herunder tvangsarbejde, som skaber profitter på over 30 mia. EUR om året, organhandel og tvungen seksuel udnyttelse, der påvirker 80 % af alle ofre for menneskehandel; bemærker, at mænd ikke er udelukket, men at de mest udsatte grupper som ældre mennesker, kvinder, syge, personer med handicap og børn i højere grad rammes, idet det f.eks. anslås, at 5,5 millioner børn udsættes for menneskehandel; påpeger, at handel med børn ifølge et forsigtigt skøn fra Den Internationale Organisation for Migration skaber en profit på ca. 7,6 mia. EUR om året;
9. påpeger, at personer, der som følge af pludselige eller gradvise klimaforandringer, som har negative konsekvenser for deres liv og leveforhold, er tvunget til at forlade deres vante hjem, løber en stor risiko for at blive ofre for menneskehandel; understreger, at denne form for menneskelig mobilitet som følge af klimaforandringer har en stærk økonomisk dimension i form af tab af levebrød og et fald i husstandsindkomsten, hvorfor der er en direkte og høj risiko for, at de pågældende personer bliver ofre for tvangsarbejde eller slaveri;
10. understreger omfanget af og truslen om en klimamigrationskrise og den store sandsynlighed for, at de ramte bliver ofre for menneskehandel: mener, at der bør gøres en proaktiv indsats, og at opmærksomheden navnlig bør være rettet mod menneskehandel i krisesituationer såsom naturkatastrofer og mod klimamigranter; er bekymret over, at de nuværende internationale menneskerettighedsnormer kun i ringe omfang finder anvendelse i forbindelse med tvangsforflyttelse som følge af klimaforandringer; opfordrer derfor EU til at gøre en indsats for at få fastlagt en international juridisk bindende definition på "klimaflygtninge";
11. fordømmer den ulovlige menneskehandel, herunder med henblik på fjernelse af organer og enhver anden udnyttelse af mennesker, som er relateret til krænkelse af retten til kropslig integritet og voldsanvendelse; er imod enhver form for kommercialisering af mennesker, deres krop og kropsdele; understreger menneskehandelens betydelige helbreds-konsekvenser for ofre for alle former for både fysisk og psykisk udnyttelse; understreger, at personer i verdens fattigste samfund er særlig sårbare over for at blive ofre for ulovlig organhandel;
12. understreger betydningen af forebyggelse og af en tværfaglig tilgang på tværs af alle

sektorer i kampen mod ulovlig handel med menneskelige organer, herunder handel med mennesker med henblik på fjernelse af organer, der har udviklet sig til et verdensomspændende problem; opfordrer til mere målrettede bevidstgørelseskampagner for at øge kendskabet til de skader, der er forbundet med salg af organer, og for bedre at oplyse ofrene om de fysiske og psykologiske risici, navnlig blandt de fattigste og mest udsatte grupper for så vidt angår ulighed og fattigdom, som muligvis anser salget af et organ som en pris, som det er værd at betale for at opnå en bedre økonomisk situation; understreger, at bevidstgørelseskampagner bør være et obligatorisk element i både den europæiske naboskabspolitik og EU's udviklingssamarbejde;

13. understreger, at økonomisk stagnation, huller i lovgivningen og mangler ved retshåndhævelsen i udviklingslandene sammen med en stigende globalisering og forbedret kommunikationsteknologi skaber de perfekte forudsætninger for kriminel organhandel; påpeger, at manglende økonomiske udsigter tvinger folk til at overveje muligheder, som de ellers ville have anset som farlige eller forkastelige, mens utilstrækkelig retshåndhævelse gør det muligt for menneskehandlerne at drive deres virksomhed med ringe risiko for retsforfølgelse;
14. opfordrer alle EU-medlemsstaterne til hurtigst muligt at ratificere og gennemføre Europarådets konvention om bekæmpelse af handel med menneskelige organer; understreger, at medlemsstaterne bør gøre en øget og hurtigere indsats for at omsætte EU-direktiverne og konventionerne om bekæmpelse af handel med organer, væv og celler i deres nationale lovgivning for at sikre, at de ansvarlige for handel med organer, væv og celler retsforfølges, og for at afskrække potentielle modtagere fra at forsøge at opnå ulovligt indhøstede organer;
15. fordømmer den ulovlige handel med børn med henblik på adoptioner foretaget af europæiske forældre, som betaler høje gebyrer for at sikre sig de ønskede babyer, herunder praksissen med at købe babyer, der fødes af rugemødre i tredjelande;
16. fordømmer menneskehandel med henblik på at blive tvunget til at fungere som rugemødre som en krænkelse af kvindernes og børnenes rettigheder; henviser til, at efterspørgslen kommer fra de udviklede lande på bekostning af sårbare og fattige mennesker, som ofte bor i udviklingslande, og opfordrer medlemsstaterne til at overveje konsekvenserne af deres egen restriktive reproduktionspolitik;
17. understreger, at alle ofre for menneskehandel skal have adgang til den nødvendige sundhedspleje; konstaterer, at flertallet af de identificerede ofre i EU er kvinder og piger, der udnyttes til seksuelle formål, at det er nødvendigt at fastholde en tilgang, som koncentrerer sig om ofrene, og at denne form for udnyttelse fremkalder særlige skader, der kræver mere sundhedspleje; påpeger, at fattigdom, seksuel og etnisk diskrimination, uvidenhed, fejlinformation, politiske og økonomiske kriser, væbnede konflikter og naturkatastrofer skaber grobund for handel med børn;
18. understreger, at børn, der er ofre for handel, udnyttes til en række forskellige formål, herunder prostitution, husarbejde og arbejde i marken, som soldater eller medhjælpere i bevæbnede grupper, til kriminalitet og tiggeri;
19. gør opmærksom på nødvendigheden af at løse problemet med, at uledsagede migrantbørn forsvinder efter ankomsten til Europa, og på, at Europol anslår antallet af forsvundne

børn til 10 000; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at udrydde menneskehandelen, træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at finde og sikre beskyttelsen af alle de uledsagede migrantbørn, der er forsvundet efter registreringen ved ankomsten på europæisk jord, og til at styrke børnealarmmekanismerne og minder samtidig om, at de personer, der er mest udsatte for risikoen for udnyttelse, misbrug og vold, er dem, som ikke har nogen fødselsattest;

20. understøtter, at medlemsstaterne bør styrke deres samarbejde inden for rammerne af Interpol og Europol for at bekæmpe organ- og menneskehandel mere effektivt, herunder neutralisering af aktiviteter på internettet og inspektioner på steder, hvor der muligvis findes ofre for menneskehandel; opfordrer indtrængende til et fortsat samarbejde og en fortsat udveksling mellem internationale organisationer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de ansvarlige for organhandel retsforfølges;
21. fremhæver, at køb af menneskelige organer, menneskeligt væv og menneskelige celler er ulovligt; henviser til, at mennesker, der handles med henblik på fjernelse af organer, oplever særlige udfordringer, og at ofrene ofte ikke kender til de langsigtede og invaliderende helbredsmæssige konsekvenser af organfjernelse og manglende postoperativ pleje eller de psykologiske virkninger af operationen; opfordrer til mere målrettede bevidstgørelseskampagner for at øge kendskabet til de skader, der er forbundet med salg af organer, navnlig blandt de fattigste og mest udsatte grupper, som muligvis anser salget af et organ som en pris, som det er værd at betale for at opnå en bedre økonomisk situation;
22. fordømmer ulovlig handel med menneskelige organer, menneskeligt væv og menneskelige celler, herunder ulovlig handel med forplantningsceller (æg og sæd), fostervæv og -celler samt stamceller fra voksne og fostre;
23. understreger, at ofrene bør modtage fuld bistand, ikke bare i forbindelse med de umiddelbare og kroniske helbredsmæssige konsekvenser, men også med de langsigtede følgevirkninger for deres mentale velbefindende; gør derfor opmærksom på den centrale rolle, som myndighederne og organisationerne spiller med hensyn til at orientere ofrene om deres ret til adgang til retsvæsenet, assistance og sundhedspleje;
24. påpeger, at ofre for tvungen prostitution i de fleste medlemsstater finder det vanskeligt at få adgang til psykologisk bistand og derfor næsten udelukkende er henvist til støtte fra velgørende organisationer; opfordrer derfor til, at disse organisationer får større tilskud, og opfordrer medlemsstaterne til at fjerne hindringer for adgang til psykologisk behandling;
25. påpeger betydningen af den rolle, som læger, sygeplejersker, socialrådgivere og andet sundhedspersonale spiller, idet de er i den enestående situation, at de fagligt er i kontakt med ofrene, mens de er i fangenskab, og spiller en central rolle med hensyn til at forebygge menneskehandel; er bekymret over, at denne mulighed for at gribe ind ikke udnyttes for øjeblikket; noterer sig behovet for at uddanne sundhedspersonalet i at opdage advarselssignalerne for menneskehandel og i indberetningsprocedurerne for bedre at hjælpe ofrene og indføre strenge straffe for enhver form for medvirken ved ulovlig organhandel;

26. tilskynder til indførelse af programmer med formodet samtykke i de forskellige lande eller ordninger, hvor borgerne har mulighed for direkte at lade sig registrere i et organdonorregister ved at udføre forskellige administrative procedurer, hvilket vil mindske patienternes afhængighed af det sorte marked og samtidig øge antallet af til rådighed værende transplantater med henblik på at mindske udgifterne ved transplantationer og nødvendigheden af medicinsk turisme;
27. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til yderligere bestræbelser på at inddrage lægeverdenen i at forbedre indsatsen for at bekæmpe denne form for menneskehandel ved at skabe mere bevidsthed omkring spørgsmål vedrørende menneskehandel og ved at tilbyde obligatorisk uddannelse;
28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gribe ind for at forhindre "organturisme" ved at vedtage foranstaltninger, der øger tilgængeligheden af lovligt indhøstede organer, med henblik på at forbedre forebyggelsen af ulovlig handel med organer og indføre en gennemsigtig ordning for at kunne spore transplanterede organer, idet donorernes anonymitet samtidig skal sikres; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer med henblik på at tilskynde EU-medlemsstaterne til at deltage i samarbejdspartnerskaber, som f.eks. Eurotransplant eller Scandiatransplant;
29. påpeger, at der ifølge Verdenssundhedsorganisationen kun findes begrænsede videnskabelige oplysninger om menneskehandel og sundhed, navnlig vedrørende den mentale og psykologiske sundhed; påpeger ligeledes, at ofrenes og de overlevendes behov ofte undervurderes; opfordrer derfor Kommissionen og de relevante myndigheder i medlemsstaterne til at indføre en observationsordning og udsende oplysninger om konsekvenserne af menneskehandel og ofrenes behov både med hensyn til den fysiske og psykologiske sundhed;
30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at respektere FN's charter og de asylretlige principper.

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I RÅDGIVENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	22.3.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 65 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Glenis Willmott, Damiano Zoffoli
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Paul Brannen, Mark Demesmaeker, Jan Huitema, Peter Jahr, Merja Kyllönen, Anne-Marie Mineur, Alessandra Mussolini, James Nicholson, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	José Blanco López

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	24.5.2016
Resultat af den endelige afstemning	+: 44 -: 6 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Luis de Grandes Pascual, Andrzej Grzyb, Marek Jurek, Jean-Luc Schaffhauser, Bodil Valero, Janusz Zemke
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Therese Comodini Cachia, Judith Sargentini, Ricardo Serrão Santos, Renate Weber